

Ръководство за
отпадъци и възстановени
вещества

Версия: 2
Май 2010 г.

ПРАВНА ЗАБЕЛЕЖКА

Настоящият документ съдържа ръководство относно задълженията по REACH и начина на тяхното изпълнение. Въпреки това, напомняме на потребителите, че текстът на Регламента REACH е единственият автентичен нормативен акт и информацията в настоящия документ не представлява юридически съвет. Европейската агенция по химикалите не поема никаква отговорност по отношение на съдържанието на този документ.

ОТКАЗ ОТ ОТГОВОРНОСТ

Настоящото е работен превод на документ, първоначално изготвен на английски език. Преводът и проверката за цялост са извършени от Центъра за преводи към органите на Европейския съюз. Научната /техническа формулировка ще подлежи на преглед. Следва да се има предвид, че оригиналният текст е само този на английски език, също наличен на този уебсайт.

Ръководство за отпадъци и възстановени вещества

Документ за справка: ECHA-10-G-07-BG
Дата на публикуване: 05/2010
Език: BG

© Европейска агенция по химикали, 2010 г.

Заглавна страница © Европейска агенция по химикалите

Възпроизвеждането е разрешено при пълно посочване на източника в следния вид: „Източник: Европейска агенция по химикалите, <http://echa.europa.eu/>“, и изпращане на писмено уведомление до звеното за комуникации на ECHA (publications@echa.europa.eu).

Ако имате въпроси или коментари, свързани с настоящия документ, следва да ги изпратите (цитирайте справочното обозначение и датата на издаване), като използвате формуляра за искане на информация. Формулярът за искане на информация може да се намери на страницата за контакти на ECHA на адрес: http://echa.europa.eu/about/contact_en.asp

ЕВРОПЕЙСКА АГЕНЦИЯ ПО ХИМИКАЛИ

ПОЩЕНСКИ АДРЕС: P.O. BOX 400, FI-00121 HELSINKI, ФИНЛАНДИЯ

АДРЕС ЗА ПОСЕЩЕНИЯ: ANNANKATU 18, HELSINKI, ФИНЛАНДИЯ

ПРЕДГОВОР

Настоящият документ се отнася до Регламента REACH (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г.¹(наричан по-долу REACH) и по-конкретно се занимава с прилагането на член 2, параграф 7, буква г) от него. Той описва при какви условия юридически лица, възстановяващи вещества от отпадъци, могат да се възползват от изключението, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) от REACH и доразвива задължението за обмен на информация във веригата за доставки, съгласно изложеното в дял IV на REACH, което не се съдържа в изключението.

Документът е част от серия ръководства, които са насочени към подпомагане на всички заинтересовани страни в тяхната подготовка за изпълнение на задълженията им по REACH. Тези документи обхващат подробно ръководство за редица съществени процеси по REACH, както и за някои специфични научни и/или технически методи, които индустрията или органите трябва да използват съгласно REACH.

Настоящото ръководство е изготвено от Комисията с участието на всички заинтересовани страни: Държавите-членки, индустрията и неправителствени организации (НПО). Документът е предаден на ЕСНА по време на срещата на REACH CA през декември 2008 г. ЕСНА доразвива това ръководство, като взема предвид нуждите от пояснение, идентифицирани по време на дискусиите с експерти в хода на процедурата на консултация².

Ръководството може да се намери на интернет страницата на Европейската агенция по химикалите³. Всички актуализации на ръководството ще бъдат изготвени от ЕСНА и след това отново ще бъдат предмет на процедурата по консултация.

¹ Поправка на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикалите, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и Директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОJ L 396, 30.12.2006 г.); изменен с Регламент (ЕО) № 1354/2007 на Съвета от 15 ноември 2007 година за адаптиране на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) във връзка с присъединяването на България и Румъния (ОB L 304, 22.11.2007, стр. 1).

² http://echa.europa.eu/doc/FINAL_MB_30_2007_Consultation_procedure_on_guidance.pdf.

³ http://echa.europa.eu/reach_en.asp.

История на документа

Версия	Коментар	Дата
Версия 1	Проекторъководство на Европейската комисия (CA/24/2008 rev.1 (1-во преработено издание)), изпратено за коментари на членовете на срещата на REACH CA	Септември 2008 г.
Версия 1.1	Проекто ръководство (CA/24/2008 rev.2 (2-ро преработено издание)) – включени са примери с изделията (агрегатите могат да се считат за изделия при определени условия)	Октомври 2008 г.
Версия 1.2	Проекто ръководство CA/24/2008 rev.3 (3-то преработено издание)) – адаптиране на общите условия	Април 2009 г.
Версия 1.3	– Фокусиране върху обхвата на ръководството върху i) освобождаване от регистрация по член 2, параграф 7, буква г) и ii) съответните задължения на операторите за възстановяване да информират своите клиенти за опасни вещества във възстановените продукти, които пускат на пазара. ○ Еднаквостта на веществото вече е регистрирана. ○ Информацията за това вещество да бъде на разположение на оператора за възстановяване. ○ Информацията, която следва да бъде на разположение на оператора за възстановяване, трябва да изпълнява задълженията по Директива DSD/ Регламент CLP. ○ Изисквания за нотификация съгласно Регламент CLP – Премахването на несъответствията по отношение на еднаквост на веществата, състояние на примесите и вещества в смесите. – Увеличаване на степента на съответствие с ръководството относно изделията. – Обяснение какви задължения има операторът за възстановяване (който се ползва от освобождаването) по отношение на оценката на потенциалните опасности на възстановените материали и съобщаване на това на своите клиенти. – Актуализиране на връзките с ръководствата. – Преструктуриране на документа – Добавяне на ○ примери ○ работен процес ○ списък на съкращения и определения	Март 2010 г.
Версия 2	- Редакционни промени и пояснения - Увеличаване на степента на съответствие по отношение на формулировката вещество в самостоятелен вид, смес и изделие	Май 2010 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. ВЪВЕДЕНИЕ.....	1
2. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВЪЗСТАНОВЕНИ ВЕЩЕСТВА СЪГЛАСНО REACH	4
2.1. Предварителна регистрация	4
2.2. Регистрация.....	6
2.2.1. Възстановяването производствен процес съгласно REACH ли е?	6
2.2.2. Идентифициране на възстановеното вещество	7
2.2.3. Разграничаване между вещество, смес и изделие	7
2.2.4. Примеси.....	10
2.3. Изисквания за освобождаване в съответствие с член 2, параграф 7, буква г) от REACH	11
2.3.1. Условие 1: „Еднаквост“ на възстановено и на вече регистрирано вещество	12
2.3.2. Условие 2: Изисквана информация.....	14
2.4. Информация, която се предоставя на потребителите на възстановени вещества	15
2.4.1. Приложимост и точност на информацията.....	16
2.4.2. Информационни листове за безопасност.....	17
2.4.3. Друга информация: регистрационен номер и сценарий на експозиция.....	19
2.5. Други задължения.....	22
2.5.1. Списък на класифициране и етикетирание.....	22
2.5.2. Ограничения	22
2.5.3.Разрешително.....	23
2.6. Съображения относно отделни потоци на възстановени материали.....	23
ПРИЛОЖЕНИЕ 1: СПЕЦИФИЧНИ ПОТОЦИ НА ВЪЗСТАНОВЕНИ МАТЕРИАЛИ	26
1.1. Възстановена хартия	26
1.2. Възстановено стъкло	26
1.3. Възстановени метали	27
1.4. Възстановени агрегати.....	28
1.5. Възстановени полимери	30
1.6. Възстановена гума	32
1.7. Възстановени базови масла	33
1.8. Възстановени разтворители	34
ПРИЛОЖЕНИЕ 2: СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА И ОПРЕДЕЛЕНИЯТА	35

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Член 2, параграф 2 на REACH предвижда, че „отпадък, по смисъла на Директива 2006/12/ЕО⁴ на Европейския парламент и на Съвета, не е вещество, препарат или изделие по смисъла на член 3 от настоящия регламент.“ Затова, изискванията на REACH за вещества, смеси и изделия не се прилагат за отпадъци⁵.

Това обаче не означава, че веществата в отпадъците са напълно освободени от REACH. Производителите или вносителите на едно вещество в самостоятелен вид, в смеси или изделия (наричано по-нататък „вещество“), подлежащо на регистрация по REACH, са длъжни да вземат предвид етапа на жизнения цикъл на отпадъците на веществото, ако е необходимо, съгласно приложение I, точка 5.2.2 на REACH, когато предприемат съответните оценки по дял II на REACH⁶. По-специално, в съответствие с член 3, параграф 37 на REACH, сценариите на експозиция се определят като „**съвкупността от условия, включително работни условия и мерки за управление на риска, които описват как веществото е произведено или употребено по време на съответни части от жизнения му цикъл и как производителят или вносителят контролират или препоръчват на потребителите надолу по веригата да контролират експозицията на хората и околната среда. [...]**“. Отпадъците, в които веществото може да се съдържа, включват отпадъци от производството на веществото, отпадъци, възникващи в резултат на употребата на веществото, и отпадъци, образувани в края на експлоатационния живот на изделията, в които се съдържа веществото.

Статусът на отпадъците в рамките на сценариите на експозиция и взаимодействието между REACH и законодателството по отношение на отпадъците са описани в раздел C13.2.6 и C 18.2 на ръководството относно изискванията за информация и оценка на безопасността на химичното вещество⁷. Сценариите на експозиция за етапа на жизнения цикъл на отпадъците на веществото, следователно, не са дискутирани повече в настоящото ръководство.

Веднага след като един материал „престане да бъде „отпадък“, изискванията на REACH се прилагат по принцип по същия начин като за всеки друг материал, с няколко изключения, предоставени условно. Моментът, в който отпадъците престават да бъдат „отпадъци“ е предмет на дълги дебати. В съответствие с член 6, параграф 1 и параграф 2 на новата Рамкова директива за отпадъците, някои определени отпадъци престават да бъдат отпадъци, когато са преминали през процес по възстановяване и отговарят на определени критерии, които следва да бъдат разработени в съответствие с определени законови условия, по-специално:

- a) *веществото или предметът са често използвани за специфични цели;*
- b) *съществува пазар или търсене за такова вещество или предмет;*

⁴ Отменена с Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и отменяща определени директиви (Рамкова директива за отпадъците).

⁵ Подробно обяснение за това освобождаване е дадено в Ръководството за регистрация, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/registration_en.htm (раздел 1.6.3.4).

⁶ Виж също ръководството за оценка на експозицията от етапа на жизнения цикъл на отпадъците. http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_r18_en.pdf?vers=20_08_08.

⁷ Глава C 13.2.6 „Работни условия и мерки за управление на риска, свързани с етапа на жизнения цикъл на отпадъците“ и глава C 18.2 „Характеризиране на групи от отпадъци, произтичащи от производството, употребата и последващите етапи от жизнения цикъл“ на Ръководството относно изискванията за информация и оценка за безопасност на химичното вещество (IR/CSA)

http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/information_requirements_en.htm.

- в) веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели и са в съответствие със съществуващите закони и стандарти, приложими към продуктите; и*
- г) употребата на веществото или предмета няма да доведе до цялостно вредно въздействие върху околната среда или здравето на човека.*

Тези критерии ще бъдат определени от Комисията за конкретни материали като делегирани актове съгласно процедурата по комитология. За всеки поток от отпадъци трябва да бъдат взети предвид различни фактори. Дискусията и ръководството за критерии за край на отпадъка⁸ за различните потоци от отпадъци са извън обхвата на този документ.

В резултат на евентуални бъдещи решения на комитологията⁹, както и решенията, взети за край на отпадъка от органите на държавите-членки на всеки отделен случай, в съответствие с член 6, параграф 4 от Рамковата директива за отпадъците¹⁰, някои материали, които понастоящем се считат за отпадъци, може в бъдеще да се приемат, че са престанали да бъдат отпадъци. Това не само ще означава, че тези материали вече не попадат в обхвата на законодателството относно отпадъците, но също така, че те ще бъдат потенциален предмет на изискванията на REACH, освен ако не са обхванати от освобождаване. Разяснението на критериите за край на отпадъка е въпрос на законодателство относно отпадъците и текущият документ не предоставя ръководство за това кога те се прилагат и кога по-рано изхвърлени продукти престават да бъдат отпадъци. Настоящото ръководство за отпадъците и възстановените вещества възнамерява да разработи задълженията на предприятията, занимаващи се с възстановяване¹¹, с цел съответствие с REACH, като по този начин да допринесат за постигане на основната цел на европейската политика на Комисията за устойчиво развитие и за насърчаване на възстановяването и рециклирането.

Настоящото ръководство има за цел да изясни статута на материали, които са възстановени, престанали са да бъдат отпадъци и са предмет на задълженията на REACH за вещества, смеси или изделия. Ръководството обяснява на базата на коя основна информация оператор за възстановяване може да бъде в състояние да се възползва от освобождаването, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) от REACH:

„2.7. Изискванията на дялове II, V и VI не се прилагат за:

[...]

г) вещества в самостоятелен вид, в препарати или в изделия, които са били регистрирани съгласно дял II, и които са възстановени в Общността, ако:

i) веществото, получено от процеси на възстановяване, е същото като веществото, регистрирано в съответствие с дял II; и

⁸ Информацията за критериите за край на отпадъка, разработени в контекста на прилагането на Директива 2008/98/ЕО („Рамковата директива относно отпадъците“) е достъпна на адрес:

<http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/documents/Endofwastecriteriafinal.pdf>

⁹ http://europa.eu/scadplus/glossary/comitology_en.htm.

¹⁰ По отношение на края на отпадъците, преразгледаната Рамкова директива относно отпадъците 98/2008ЕО определя следното, съгласно член 6: Когато критериите (за край на отпадъка) не са определени на ниво Общност съгласно процедурата, предвидена в параграфи 1 и 2, държавите-членки могат да решат за всеки отделен случай дали даден отпадък е престанал да бъде отпадък, като вземат предвид приложимата практика, основана върху прецеденти. Те уведомяват Комисията за тези решения в съответствие с Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, и правила относно услугите на информационното общество (1), когато това се изисква от тази директива.

¹¹ Следва да се отбележи, че термините „оператор за възстановяване“, „предприятие, осъществяващо възстановяване“ и „производител на възстановено вещество“ се използват в документа за същия участник.

(ii) предприятието, осъществяващо възстановяването, разполага с информацията, изисквана съгласно членове 31 или 32, свързана с веществото, което е било регистрирано в съответствие с дял II.“¹²

Важно е да се отбележи, че това ръководство не уточнява нивото на детайлност, необходимо за различните видове възстановени потоци. Допълнение 1 към настоящото ръководство, обаче, показва общите задължения, които операторът по възстановяването трябва да изпълни за да се възползва от освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) на REACH, с помощта на различни избрани примери.

¹² Член 2, параграф 7, буква г) само освобождава възстановени вещества при определени условия. Следователно, законодателят не е имал намерение за общо освобождаване за възстановени вещества чрез включване в приложение V.

2. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВЪЗСТАНОВЕНИ ВЕЩЕСТВА СЪГЛАСНО REACH

Етапът в обработката на отпадъците, при която започват да се прилагат задълженията на REACH, зависи от това кога материалът губи своя статус на отпадък. Това означава, че след като един материал престане да бъде отпадък, процесът на възстановяване е приключил. От този момент нататък, материалите в края на отпадъка се разглеждат като вещество в самостоятелен вид, в смес или в изделие в производствения процес. Възстановителните процеси често се извършват на няколко етапа, а понякога само последната стъпка ще доведе до материал, който вече няма да се квалифицира като отпадък по силата на законодателство на ЕС за отпадъците. Освен това, може да има случаи, когато само част от материала, резултат на процеса на възстановяване, няма да бъде разглеждан като отпадък¹³.

Следователно, всички стъпки за възстановяване, които не водят до неотпадъчни материали, са част от процеса за обработка на отпадъците, който е предмет на законодателството относно отпадъците. Освен това, съгласно член 2, параграф 2 на REACH, отпадъчните материали, включително отпадъците, които възникват по време на възстановителните процеси, не се считат за вещества, смеси или изделия. За целите на REACH, възстановените вещества трябва да се разбират само като **вещества, които**, след като са били част от отпадъчни материали, **са престанали да бъдат отпадък**, съгласно Рамковата директива относно отпадъците. Съставните части на възстановеното вещество може да са съществували като такива в потока от отпадъци или може да са получени от нея чрез химическа модификация по време на процеса на възстановяване (виж точка 2.2.1).

2.1. Предварителна регистрация

Ако е приложимо, освобождаването от регистрация за възстановени вещества в член 2, параграф 7, буква г) на REACH се позовава на условието, че същото вещество е било регистрирано преди това. Въпреки че повечето възстановени вещества вероятно ще бъдат регистрирани до момента, когато се прилагат задълженията за регистрация на въведени вещества, нито една регистрация не е била направена до края на фазата на предварителната регистрация¹⁴. Важно е да се отбележи, обаче, че невъведените вещества, които не се възползват от предварителна регистрация, подлежат на

¹³ Член 6, параграф 1 от Рамковата директива относно отпадъците гласи „Някои определени отпадъци престават да бъдат отпадъци [...], когато са преминали през процес на възстановяване, включително рециклиране, експлоатация [...]“, а член 6, параграф 3 от Рамковата директива относно отпадъците гласи „Отпадък, който престава да бъде отпадък съгласно параграфи 1 и 2, също престава да бъде отпадък за целите на оползотворяването и рециклирането, определени в Директиви 94/62/ЕО, 2000/53/ЕО, 2002/96/ЕО и 2006/66/ЕО и други съответни законодателни актове на Общността, когато са изпълнени изискванията за рециклиране или оползотворяване съгласно посочените законодателни актове.“

¹⁴ Предварителната регистрация се състои в предоставяне на ограничен набор от информация (по същество наименованието на веществото, името и адреса на лицето за контакт, предвидения срок за регистрация и тонажната група; за повече информация виж http://echa.europa.eu/pre-registration_en.asp), безплатно, на ЕCHA. Регистрантите, които извършват предварителна регистрация, трябва да отговорят на искания за данни (ако регистрантът, извършващ предварителна регистрация, не разполага с такива данни, достатъчно е да посочи това в отговорите на тези искания). В противен случай, ролята на операторите за възстановяване в SIEF ще зависи от тяхното желание да бъдат включени и те могат също така да решат да не играят активна роля („пасивни“ участници). От такива регистранти, извършващи предварителна регистрация, не може да се изисква да плащат разходи за SIEF, освен ако не използват някаква информация, която е предмет на споделяне на разходите съгласно REACH (за повече информация, виж указанията за обмен на данни). Предварителната регистрация не води до задължението за регистрация на веществото.

задължения за регистрация, считано от юни 2008 г., когато дял II на Регламента REACH влезе в сила. Следователно, всяко възстановено невъведено вещество трябва да се насочи към тези регистрации, за да разчита на освобождаването, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) от REACH.

Докато вещество все още не е регистрирано от друг участник, условията на член 2, параграф 7, буква г) на REACH не са изпълнени. Следователно, операторите за възстановяване, които произвеждат такова вещество, потенциално подлежат на задължения за регистрация. Това означава, че операторите за възстановяване, които не са регистрирали своето вещество предварително, не могат законно да произвеждат или пускат на пазара това вещество, докато те или някой друг участник не е регистрирал веществото.

Следователно, само предварителната регистрация дава правна сигурност, че производството или пускането на пазара могат да продължат до съответния краен срок за регистрация, при условие че предварително регистрираното вещество отговаря на условията на член 3, параграф 20 на REACH. Въпреки, че срокът за предварителна регистрация, както и първият краен срок за късна предварителна регистрация вече са преминали, все още има възможност за възползване от късна предварителна регистрация за производителите за първи път и за вносителите на възстановени въведени вещества в самостоятелен вид или в смес, или в състава на изделия при определени условия, както е предвидено в член 28, параграф 6 на REACH¹⁵.

След предварителната регистрация, регистрация може да не се изисква, тъй като веществото (веществата) в крайна сметка ще бъдат регистрирани от друг регистрант, което позволява на оператора за възстановяване да се възползва от освобождаването на член 2, параграф 7, буква г) на REACH. Всеки път, когато е взето решение да се промени статутът на край на отпадъка (независимо дали на общностно или национално ниво), също така е възможно да се прибегне до късна предварителна регистрация, както е обяснено по-горе в член 28, параграф 6 на REACH. Операторите за възстановяване обаче следва да преценят дали статутът на край на отпадъка може да промени крайния срок за регистрация, тъй като за някои материали обемът на възстановените вещества може да бъде по-голям от първичното производство. Следователно, като последица от това, операторите за възстановяване може да трябва да направят регистрация преди първичните производители.

Предварителната регистрация може да даде начало на комуникация с други производители на едно и също вещество. Това дава на операторите за възстановяване достъп до информацията за контакт с други производители на веществото и, ако те желаят, възможността да участват в дискусиите на SIEF. Предварителната регистрация също така ще позволи на операторите за възстановяване да участват в дискусиите за еднаквост на веществата и да демонстрират еднаквостта на тяхното вещество, така че да могат да се присъединят към SIEF. Друга полза от участието на операторите за възстановяване в SIEF е, че то улеснява развитието на правилни сценарии на експозиция за обработка на материали на етапа край на живота и идентификация на различията и

¹⁵ Юридическите лица могат да направят предварителна регистрация след 1 декември 2008 г., ако те:

- произвеждат или внасят въведени вещества (в самостоятелен вид или в смес) след 1 декември 2008 г. в количества от 1 тон или повече на година и са в състояние да докажат, че правят това за първи път; или
- произвеждат или внасят изделия с предвидено освобождаване на вещества след 1 декември 2008 г. в количества от 1 тон или повече на година и са в състояние да докажат, че правят това за първи път.

В такъв случай се прилагат следните срокове за предварителна регистрация:

- Най-късно шест месеца след като производството или вноса надхвърлят прага от един тон; и
- Най-малко 12 месеца преди съответния преходен срок за регистрация.

В този контекст, производството или вносът „за първи път“ означават за първи път след влизането в сила на REACH (1 юни 2007 г.).

въздействията (до необходимата степен) между първични и вторични производствени процеси. Освен това, SIEF също може да бъде възможност за обсъждане на достъпа до информация за безопасност, от която операторите за възстановяване може да се нуждаят за да се възползват от освобождаването от регистрацията, както и за други задължения, които могат да имат съгласно регистрационния статус на вещества по REACH (раздел 2.5) и достъпността на информацията (раздел 2.3.2). Следва да се отбележи, че предварителната регистрацията на възстановен материал като UVCB (вместо като отделни вещества с примеси), може да затрудни неговото възползване от освобождаването, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) от REACH на по-късен етап (раздел 2.2.3).

2.2. Регистрация

По същия начин, както всички други вещества, които попадат в обхвата на REACH, възстановените вещества принципно подлежат на изискванията за регистрацията на REACH.

Юридическото лице, извършващо окончателното възстановяване, трябва да провери дали възстановеното вещество е освободено от регистрацията, тъй като тя е посочена в приложение IV или е включена в приложение V на REACH. Примерите за такива възстановени вещества са посочени в допълнение 1 на настоящото ръководство.

Ако не се прилага такова освобождаване, член 2, параграф 7, буква г) на REACH предвижда освобождаване на възстановени вещества при определени условия. Тези разпоредби са допълнително обяснени в раздел 2.3. За да се гарантира спазването на тези разпоредби, трябва да бъдат взети под внимание следните въпроси по отношение на общите изисквания за регистрацията на REACH, които принципно се прилагат и за възстановеното вещество.

2.2.1. Възстановяването производствен процес съгласно REACH ли е?

Както вече беше обсъдено по-горе, след като престанат да бъдат отпадък, отпадъчните материали могат да се разглеждат като вещество в самостоятелен вид, като смес, съдържаща две или повече вещества, или като изделие. Следователно е необходимо да се изясни дали възстановяването е продължение на използването на първоначално регистрираното вещество, и ако това не е така, на второ място, дали то е „производство“, което превръща отпадъка в едно или няколко вещества в самостоятелен вид, в смес или отново в изделие.

Жизненият цикъл и веригата за доставки на първоначалното вещество завършват с етапа на отпадъка. Ако отпадъкът престане да бъде отпадък, започва нов жизнен цикъл на веществата. Процесът на възстановяване се фокусира върху възстановяването на веществото от тези отпадъци. Поради това, в никакъв случай и по дефиниция, възстановяването не може да бъде употреба¹⁶.

Член 3, параграф 8 на REACH дефинира производството като „*означава получаване на вещества или извличане на вещества в естествено състояние*“. Веществата, които са били подложени на химическа модификация по време на процеса на образуване на отпадъка и процеса на възстановяване (например някои шлаки като калена стоманена шлака, летяща пепел, създаване на метан по време на „рециклиране за изходна суровина“ на полимери), очевидно отговарят на това определение.

¹⁶ Член 3, параграф 24 дефинира „употреба“ като „*всяка преработка, формулиране, потребление, съхранение, отговорно пазене, обработка, пълнене в контейнери, прехвърляне от един съд в друг, смесване, производство на изделие или всяко друго оползотворяване*“.

Въпреки това, в резултат на някои възстановителни процеси, получените възстановени вещества са запазили химическия си състав (по-специално механичното обработване или рециклиране, като например сортиране, разделяне, почистване, хомогенизиране и обработка за промяна на макроструктурата на материала, като трошене (инертни материали), рязане, нарязване на малки парчета (метален скрап), гранулиране (пластмасови отпадъци) и смилане на материали, тяхното повторно топене без химическа модификация).

За по-голяма съгласуваност и приложимост на този подход, всички форми на възстановяване, включително механичната обработка, се считат за производствен процес, когато след като са преминали през една или няколко стъпки за възстановяване, водят до образуването на едно или няколко вещества в самостоятелен вид или в смес, или в изделие, които са престанали да бъдат отпадъци.

2.2.2. Идентифициране на възстановеното вещество

За да се възползват от изключението, съдържащо се в член 2, параграф 7, буква г) от REACH, възстановените вещества трябва да получат идентичност. По същия начин, както за другите вещества, подлежащи на регистрация съгласно REACH, трябва да има име и съответни данни, които в достатъчна степен да идентифицират възстановеното вещество. Раздел 2 „идентификация на веществото“ на приложение VI на REACH предоставя информацията, която се счита за достатъчна за точна идентификация и наименование на веществото¹⁷. Тази информация включва по принцип наименованието IUPAC и/или друг химически идентификатор, молекулярната и структурна формула, съставът и аналитичните данни (включително нормални спектрални и хроматографски данни) на веществото.

Поради променливия състав при въвеждане на потока от отпадъците, от които се възстановяват вещества, или поради факта, че често веществата в смесите, а не веществата в самостоятелен вид, се възстановяват от отпадъци, не винаги ще бъде възможно да се произведат такива аналитични данни за всяко възстановено вещество. Когато това е така, трябва да бъде ясно посочено и обосновано какви други данни са достатъчни за обосновка на идентичността на възстановеното(ите) вещество(а). Информация, която има специално отношение към възстановеното вещество (произход на отпадъците, контрол на вложените материали, ако има спектрални данни, етапи на обработка, които гарантират, че определени примеси не са налични във възстановеното вещество в самостоятелен вид или в смес), трябва да бъдат документирани с цел сравняване на идентичността на възстановеното вещество с оригиналното вещество, което е регистрирано по силата на дял II на REACH¹⁸.

2.2.3. Разграничаване между вещество, смес и изделие

За да се оценят изискванията за регистрация на възстановени материали, е важно да се определи ясно дали определен материал е вещество в самостоятелен вид, смес (съдържаща два или повече смесени вещества) или изделие. Този въпрос е разгледан по-долу на базата на дефинициите на „вещество“, „смес“ и „изделие“ по член 3¹⁹ на REACH.

¹⁷ Ръководство за идентификация и наименование на веществата съгласно REACH е достъпно на адрес: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/substance_id_en.htm.

¹⁸ Информацията, получена от наблюдението на спазването на критериите за край на отпадъка, трябва да гарантира определено качество на вторичните суровини, да изключи опасните свойства и да ограничи наличието на чужди вещества, и може да помогне за спазване на условието по отношение на еднаквостта на възстановеното вещество (вж. също раздел 2.3.1).

¹⁹ Член 3, параграф 1): вещество; член 3, параграф 2): смес; член 3, параграф 3): изделие.

Ръководствата за идентификация на веществата и за изискванията за вещества в изделия предоставят допълнителна информация за това как да се прилагат тези определения.

2.2.3.1. Изделие

Процесът на възстановяване може да доведе пряко до формирането на изделие вместо на дадено вещество или смес, като например пейка в парка, изработена от пластмаса. Това може да бъде случаят, например ако събраните и сортирани полимерни или метални отпадъци бъдат пряко стопени в нови изделия. Регистрацията на вещества в изделия се изисква само, ако те са предназначени да бъдат освободени при определени условия, посочени в член 7, параграф 1 на REACH, или ако Агенцията е взела решение да изисква регистрация съгласно член 7, параграф 5 на REACH²⁰. Само в тези ограничени случаи ще бъде необходимо да се установи дали се прилага член 2, параграф 7, буква г), тъй като операторът за възстановяване трябва да се съобрази с разпоредбите на член 7 от REACH по отношение на веществата в изделията. В случай че операторът за възстановяване по някаква причина не може да се позове на член 2, параграф 7, буква г) от REACH, в крайна сметка той може да бъде освободен от регистрацията съгласно член 7, параграф 6 на REACH, ако веществото вече е регистрирано за тази употреба.

Член 3, параграф 3 на REACH определя „изделие“, като *„предмет, на който по време на производството му е дадена специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав“*.

Въз основа на това определение, ако може да се заключи недвусмислено, че формата, повърхността или дизайна на даден предмет е по-подходяща за тази функция отколкото неговия химичен състав, то предметът е изделие. Ако формата, повърхността или дизайнът е с еднакво или по-малко значение, отколкото химическия състав, то той е вещество или смес. Ако не е възможно да се направи недвусмислено заключение дали един предмет отговаря на определението на REACH за изделие или не, то тогава е необходима по-прецизна оценка. За това е препоръчително консултиране с Ръководството относно изискванията за вещества в изделията²¹.

Освен това, когато един възстановен материал трябва да се подложи на допълнителна химична реакция или на промяна на формата или повърхността (например, топене в нова форма), това е показател, че материалът е вещество в самостоятелен вид или смес, а не изделие.

Ако, въз основа на тези съображения, възстановеният материал се счита за изделие, регистрацията на веществата, съдържащи се в него, се изисква само в изключителни случаи, съгласно член 7, параграф 1 или член 7, параграф 5 на REACH, от който операторът за възстановяване може да се възползва, ако отговаря на изискванията на член 2, параграф 7, буква г) на REACH, както е обяснено по-горе.

2.2.3.2. Вещество в самостоятелен вид или в смеси

Според член 3, параграф 1 на REACH, **вещество** означава *„химичен елемент и неговите съединения в естествено състояние или получени чрез всеки производствен процес, включително всяка добавка, необходима за запазване на неговата стабилност и всеки примес, извлечен от използвания процес, с изключение на всеки разтворител,*

²⁰ Въпреки това, присъствието в изделията на вещества, предизвикващи сериозно безпокойство, които са в списъка на кандидатите за включване в приложение XIV, може да доведе до задължения за нотификация, съгласно член 7, параграф 2, и до задължения за съобщаване на информация, съгласно член 33 на REACH.

²¹ Виж Ръководството относно изискванията за вещества в изделията на http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/articles_en.htm, което в момента е в процес на преразглеждане. Последният статус на преразглеждането е на разположение на http://guidance.echa.europa.eu/guidance4_en.htm

който може да бъде отделен, без да се засяга стабилността на веществото или да се променя неговият състав.“

Веществата могат да бъдат разделени на две основни групи:

1. „Добре дефинирани вещества“: Вещества с определен качествен и количествен състав, които могат да бъдат идентифицирани въз основа на параметрите за идентификация на REACH, приложение VI, раздел 2. Правилата за идентификация и наименование се различават за:

- „добре дефинирани вещества“ с една основна съставка (по принцип $\geq 80\%$) (еднокомпонентни вещества)
- вещества с повече от една основна съставка (по принцип всяка съставка $\geq 10\%$ и $< 80\%$) („многокомпонентни“ вещества)

2. „UVCB-вещества“: „Вещества с неизвестен или променлив състав, продукти от сложни реакции или биологични материали, наричани още UVCB-вещества, които не могат да бъдат идентифицирани чрез техния химически състав, защото:

- Броят на съставките е относително голям и/или
- Съставът е в по-голямата си част непознат и/или
- Разнообразието на състава е относително голямо или слабо предвидимо.“⁴⁷

За такива вещества трябва да бъдат взети предвид допълнителни идентификатори, като източници на произход или тип на производствените процеси.

В частност, начините за идентифициране на дадено вещество като еднокомпонентно или UVCB-вещество са от значение за възстановените вещества. За разлика от това, понятието „многокомпонентни вещества“ се отнася за категория вещества, произлизащи от определен производствен процес (виж пример 3 в допълнение 1) и се прилага за възстановени вещества само при специални случаи. Всеки път, когато материалите са изброени в EINECS, това е индикация, че те се разглеждат като вещества, въпреки че в много случаи може да бъде необходимо уточнение на идентичността на веществото.

Според член 3, параграф 2 на REACH, **смес**²² означава „препарат или разтвор, съставен от две или повече вещества“. По този начин, възстановеният материал може да се разглежда като смес, съдържаща брой възстановени вещества.

Като цяло, трябва да се помни, че съществува ясно разграничение между смеси и вещества, резултат от което е, че и двата термина не са взаимозаменяеми по усмотрение. Определенията „смеси“ и „вещества“ трябва да бъдат тълкувани така, че терминът „вещество“ да включва реакционна маса в резултат на химична реакция. Терминът „смес“ е ограничен за смеси, които не са резултат от химична реакция.

Тъй като много процеси за възстановяване не произвеждат вещества в самостоятелен вид, а по-скоро вещества в смеси (например пластмаси, гума и т.н.), разграничението между смес и UVCB-вещество с променлив състав е описано по-долу.

Много възстановени материали се състоят от две или повече вещества, но също така имат типични характеристики на UVCB-вещества. По тази причина, алтернативите за характеризирание на веществото(та) са до известна степен взаимозаменяеми. Зависи от решението на производителя или вносителя, кой от двата варианта е най-подходящ за характерните особености на материала.

²² Регламент 1272/2008 от 31 декември 2008 г. (Регламент CLP), в член 57, ал. 11, стр. 30 уточнява, че терминът „препарат“ в а.о. Регламента REACH трябва да бъде заместен от „смес“.

От една страна, ще бъде по-лесно да се регистрират вещества с много сложен състав, като UVCB-вещества. От друга страна, възстановените материали със сложен състав често нямат съответни първоначални вещества, които преди това са регистрирани като UVCB-вещества. Затова, възможно е тези вещества да не могат да се възползват от статута на въведени вещества, тъй като няма съответното вписване в EINECS. Ако това е така, може да няма никаква друга регистрация, на която да се базира освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) .

Въпреки това, отделните съставки на материала може вече да са регистрирани (или освободени от регистрация), което позволява използването на освобождаването по член 2, параграф 7, буква г) на REACH, при условие че съответната информация за безопасност е на разположение.

Възстановяването може да доведе до образуването на едно или няколко вещества в самостоятелен вид или в смес. Операторът за възстановяване е този, който решава дали материалът е вещество в самостоятелен вид или се съдържа в смес. Във всеки случай, той трябва да гарантира, че отделните компоненти/вещества са били регистрирани преди това и по този начин да се възползва от освобождаването по член 2, параграф 7, буква г) от REACH, при условие че съответната информация, свързана с безопасността, е на разположение (виж раздел 2.3.2 и раздел 2.4.1).

2.2.4. Примеси

В контекста на възстановените материали, може да е трудно да се направи заключение дали една съставка на възстановен материал е вещество или примес. Ръководството относно идентифициране на веществата определя примеса като *„непредвидена съставка, намираща се във вещество, както е произведено. Тя може да произхожда от изходни материали или да е резултат от вторични или непълни реакции по време на производствения процес. Макар и да присъства в крайното вещество, тя не е съзнателно добавена.“*¹⁷

Възстановените вещества могат да съдържат примеси, различни от тези във вещества, които не са добити от процесите по възстановяването. Това именно е случаят, когато възстановени материали съдържат непредвидени съставки, които нямат функция за възстановения материал, и единствената причина за присъствието им във възстановения материал е, че те са били част от входящите отпадъци за процеса на възстановяване.

Докато такива съставки може първоначално да са умишлено добавени като вещества, образуващи смес или изделие, присъствието им във възстановения материал може да бъде неволно (в зависимост от това дали тези съставки имат специфична функция или не) и поради това могат да се разглеждат като примеси, които не изискват съответна отделна регистрация в самостоятелен вид.

Съставките, присъстващи в количества над 20 % (т/т), следва принципно да не се разглеждат като примеси, а като отделни вещества в сместа. В случай, че възстановеният материал е умишлено избран за наличието на определена(и) съставка(и), тези съставки трябва да се считат за отделни вещества, дори ако те се намират в по-малки количества от 20 % (т/т) (например, ако PVC е избран за наличието на забавители на горенето, може да се наложи тяхното регистриране, освен ако не са били регистрирани преди това).

При механично разделяне на смесени отпадъци, често може да бъде невъзможно да се извлече възстановен материал със 100 % чистота (без чужди елементи). Тези чужди елементи често са външни за потока от отпадъци *per se* (например, и в зависимост от потока от отпадъците, камъни, пластмаса, парчета гума, пясък, и т.н.) или външни за материала, който е обект на възстановяване, но е и част от крайния продукт, превръщаш се в отпадък (например, бои, покрития и т.н.), чийто състав и общо количество са трудни за определяне. След подходящо сортиране и сепариране, тези фракции трябва да се

съдържат във възстановения материал само в много малки количества. В този случай, такива елементи могат да се разглеждат като примеси, които не трябва да се регистрират отделно в самостоятелен вид.

Дори и ако примесите не трябва да се регистрират отделно, те трябва да бъдат:

- идентифицирани до нужната степен¹⁷ и се разпределят към веществото(ата) за възстановяване, за да се улесни сравнението с друго(и) вече регистрирано вещество(а); и
- идентифицирани и оценени до степен, необходима за създаване на профила на опасността, както и класифицирането и етикетирането на веществото в самостоятелен вид или в смес, в която те възникват (вж. раздел 2.3.2).

Всеки път, когато възстановените материали се считат за вещество в смес, съдържанието на тази смес трябва да бъде отнесено към отделни идентичности на веществата. Всяка идентичност на веществото може да включва примеси²³. Това трябва да се основава на Ръководството за идентификация на веществата. Освен това, решението за еднаквост трябва да се базира на основните съставки. Примесите могат да повлияят на профила на опасност на веществото. Ако случаят е такъв, те трябва да бъдат разгледани по отношение на класифицирането и етикетирането на веществото (виж раздел 2.4.1.). Операторите за възстановяване трябва да имат предвид, че концепцията за примесите не се прилага за UVCB-вещества. Примесите могат да се считат за материали, състоящи се от вещества (в самостоятелен вид или в смес) с точно определен състав.

2.3. Изисквания за освобождаване в съответствие с член 2, параграф 7, буква г) от REACH

След като типът (вещество в самостоятелен вид или в смес) и примесите на възстановените материали са установени, идентифицирани и документирани, както е описано в точка 2.2, операторът за възстановяване е в състояние да провери дали критериите за освобождаване съгласно член 2, параграф 7, буква г) на REACH са изпълнени. Следва да се отбележи, че компаниите, желаещи да се възползват от това изключение, трябва да предоставят на властите (само при поискване) съответните документи, доказващи, че техните възстановени вещества могат да бъдат освободени.

Член 2, параграф 7, буква г) от REACH предоставя следното освобождаване за възстановени вещества:

„2.7. Изискванията на дялове II, V и VI не се прилагат за:

[...]

а) Вещества в самостоятелен вид, в препарати или в изделия, които са били регистрирани съгласно дял II, и които са възстановени в Общността, ако:

i) веществото, получено от процеси на възстановяване, е същото като веществото, регистрирано в съответствие с дял II; и

(ii) предприятието, осъществяващо възстановяването, разполага с информацията, изисквана съгласно членове 31 или 32, свързана с веществото, което е било регистрирано в съответствие с дял II.“

Следва да се припомни, че вносителите на вещества, възстановени извън границите на Европейското икономическо пространство (ЕИП), не могат да се възползват от освобождаването, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) на REACH, тъй като това се

²³ По отношение изискванията на REACH, трябва да се отбележи, че качеството на отпадъците може да се повиши чрез мерки в самия процес на обработка. Предпазни мерки по (отказ от) приемането на отпадъци и точното сортиране повишават качеството на отпадъците. Това може да намали примесите в отпадъците и следователно да улесни спазването на задълженията съгласно REACH.

отнася само за възстановяване в рамките на ЕИП. В някои случаи, дружествата могат да продължат да внасят материала като отпадък и след това да го възстановяват в Европейското икономическо пространство (например след възстановяване, като проверяват дали се изпълняват критериите за край на отпадъка). Това ще осигури ефективен мониторинг на критериите за край на отпадъка и в същото време веществата, съдържащи се в отпадъците, може да се считат за възстановени в рамките на ЕИП и следователно може да се приложи член 2, параграф 7, буква г) на REACH.

Нито един от вторичните продукти не може да се възползва от освобождаването по член 2, параграф 7, буква г), както е описано в член 5 от Рамковата директива относно отпадъците. Странични продукти обаче могат да бъдат освободени въз основа на приложение V, при условие че те не са внесени или пуснати на пазара в самостоятелен вид. Когато операторът за възстановяване не може да разчита на освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) на REACH или друго освобождаване, той трябва да регистрира възстановеното вещество и впоследствие да изпълни всички задължения, които произтичат от разпоредбите, съгласно дял II на REACH за регистрацията. Следващите две глави описват стъпка по стъпка как да се изпълняват изискванията на член 2, параграф 7, буква г) от REACH.

2.3.1. Условие 1: „Еднаквост“ на възстановено и на вече регистрирано вещество

Член 2, параграф 7, буква г) от REACH предвижда, че *веществото, получено от процеси на възстановяване, е същото като веществото, регистрирано в съответствие с дял II*; Тази част от законовия текст се състои от две изисквания: Освобождаването се позовава на съществуваща регистрация и възстановеното вещество е същото като регистрираното.

Възстановеното вещество трябва да бъде същото като вече регистрираното

Това означава, че ако по някаква причина едно и също вещество не е регистрирано на етапа на производството или вноса, възстановените вещества трябва да се регистрират преди възстановеното вещество със статут край на отпадъка да може да бъде внесено или пуснато на пазара.

Заслужава да се отбележи, че задълженията, свързани с жизнения цикъл и веригата за доставки, завършват с етапа на отпадъка. Това също води до извода, че не е нужно употребите на дадено възстановено вещество да бъдат включени в сценария на експозиция на „оригиналното“ вещество (т.е. веществото, което става отпадък, и което е възстановено от този отпадък), тъй като жизненият цикъл на първоначалното вещество се прекратява, когато то престане да бъде отпадък.

За да се извлече ползва от освобождаването по член 2, параграф 7, буква г) от REACH, е достатъчно да бъде подадено заявление за регистрация на веществото от всеки регистрант. Този регистрант не трябва да бъде част от веригата за доставки, която води до образуването на отпадъци²⁴.

При оценката дали възстановеното вещество е същото като веществото, което вече е регистрирано, или дали веществата са различни, операторите за възстановяване трябва да прилагат правилата на ръководството относно идентификацията на веществото. Решението трябва да се основава на еднаквост на основните съставки. Информация за

²⁴ Ръководство относно регистрацията, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/registration_en.htm.

примесите по принцип не променя заключението за еднаквостта²⁵. По-специално, следва да се отбележи, че това е оценка, която операторите за възстановяването трябва да направят сами, като използват цялата налична информация, например Ръководството за идентифициране и наименоване на веществата съгласно REACH. Няма потвърждение, дадено за „еднаквост“ от Европейската агенция по химикалите. Въпреки това, операторите за възстановяване, които са регистрирали своите вещества предварително, могат да обсъдят въпросите за „еднаквостта“ с други регистранти, извършили предварителна регистрация на същото вещество в (предварителните) SIEF. Както е описано в ръководството за обмен на данни, компаниите могат също така да усъвършенстват и ако това е необходимо, да коригират идентичността на веществото, докато стане ясно, че предварителната регистрация действително се е отнасяла за въпросното вещество.

Еднаквите EINECS и CAS номера на веществата са показател за еднаквост на веществата. Следва да се отбележи, че промените в състава и профила на примесите, включително и евентуална промяна в процентното съдържание на примесите, не означават непременно, че веществата са различни. Според ръководството за идентификация и наименоване на веществата *„не се прави разграничение между технически, свързани с чистотата или аналитични степени на веществата. „Същото“ вещество може да притежава всички степени на производствения процес с различни количества на различните примеси. [...].*

*Когато профилът на примесите на добре дефинирани вещества от различни източници за производство се различава значително, ще трябва да бъде приложена експертна оценка за да се реши тези различия оказват ли влияние върху това, дали данните от изпитването, събрани за едно вещество, може да бъдат споделени с други членове на SIEF.*¹⁷ Освен това, ръководството за обмен на данни обяснява, че: *„За UVCB-вещества също така - по принцип - наименованието е водещо за определяне на „еднаквостта“. Ако наименованието е същото, веществото се счита за едно и също, освен ако наличните данни не показват обратното.*“²⁶

Регистрационен статус на веществата

Освобождаването от регистрация за възстановени вещества в член 2, параграф 7, буква г) от REACH се позовава на условието, че същото вещество е вече регистрирано преди това. За да разберете дали това условие е изпълнено за дадено вещество, могат да бъдат използвани няколко информационни канала.

Основните източници на информация за веществата са данните, обменяни в рамките на Форумите за обмен на информация за веществата (SIEFs). Операторите за възстановяване, които предварително са регистрирали възстановените вещества, автоматично ще бъдат част от предварителния SIEF. Веднага след като еднаквостта на идентичността на веществото бъде договорена между членовете на предварителния SIEF, SIEF е официално сформиран. Тъй като операторите за възстановяване могат да имат ограничен интерес към регистрацията на веществото, може да се случи така, че те да не участват активно в SIEF комуникацията. Въпреки това, те трябва да гарантират, че ще бъдат информирани за регистрационния статус на веществото. След като веществото е регистрирано, условията на член 2, параграф 7, буква г) от REACH може да се прилагат.

Втори източник на информация ще бъде уебсайтът за разпространение на информация от ECHA²⁷, както е описано в член 77, параграф 2, буква д) от Регламента REACH. Информацията за регистрирани вещества ще бъде направена публично достояние по

²⁵ Информацията за примесите трябва да бъде взета под внимание при въпроси като класифициране и етикетирание, както и изготвяне на информационни листове за безопасност (ИЛБ).

²⁶ Ръководство за обмен на данни, http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/data_sharing_en.htm, стр. 35.

²⁷ <http://apps.echa.europa.eu/registered/registered-sub.aspx>

силата на разпоредбите на член 119 от REACH. Това включва например името на регистрираното вещество - за вещества, изброени в EINECS, и неговото класифициране и етикетирание. За вещества, които не са изброени в EINECS, името на веществото може да не бъде достъпно чрез този източник поради искания на регистранти тази информация да не бъде предоставяна в интернет²⁸. В резултат на това, само този източник на информация може да не бъде достатъчен, за да се направи заключение за еднаквост. Освен това е възможно информацията за нива на примеси в регистрираното вещество, оказващи влияние върху класифицирането, да не бъде достъпна чрез този източник поради искания на регистрантите за запазване на някой данни като конфиденциална информация.

Другите канали за информация зависят от операторите за възстановяване или собствената инициатива на техни сдружения да се свържат с производителите или вносителите на въпросното вещество. Документите, които операторите по възстановяването използват за предоставяне на доказателства за „еднаквост“ и за информация, свързана с безопасността, може да бъдат предоставени под формата на стандартизирана информация, подготвена от техните сдружения. Тези стандартни документи следва да обхващат всички аспекти на тези материали, които отговарят на критериите за край на отпадъка²⁹. Това може да създаде взаимодействие, тъй като на производителите/вносителите е необходима информацията относно количествата и състава на отпадъците за тяхното регистрационно досие, докато операторът за възстановяване изисква информация за безопасността на регистрираното вещество за да се възползва от освобождаване по член 2, параграф 7, буква г).

2.3.2. Условие 2: Изисквана информация

Член 2, параграф 7, буква г), точка ii) от REACH предвижда, че *„предприятието, осъществяващо възстановяването, разполага с информацията, изисквана съгласно членове 31 или 32, свързана с веществото, което е било регистрирано в съответствие с дял II.“*

Юридическото лице, което е извършило възстановяването, трябва да гарантира, че разполага с информацията за регистрираното вещество, и че тази информация трябва да отговаря на правилата за предоставяне на информация във веригата за доставки.

Това означава, че юридическото лице, което е предприело възстановяване, трябва да има на разположение един от следните елементи, в зависимост от случая:

- информационен лист за безопасност (ИЛБ) в съответствие с член 31, параграф 1 или член 31, параграф 3 на REACH, за регистрираното вещество, с приложени сценарии на експозиция, ако е необходимо, за регистрираното вещество;
- друга достатъчна информация, която да даде възможност на потребителите да предприемат мерки за защита, съгласно изискванията на член 31, параграф 4 на REACH за регистрираното вещество в случай, че не се изисква ИЛБ; или
- регистрационният номер, ако има такъв³⁰, статусът на това вещество според частта за разрешение на REACH, подробности за всички приложими ограничения съгласно REACH и информацията, необходима за осигуряване на

²⁸ Член 119, параграф 2, буква е) и член 119, параграф 2, буква ж) на REACH.

²⁹ Представителите на Комисията препоръчват този подход в дискусиата със сектора за рециклиране на метал през октомври 2009 г. Вижте доклада на Съвместния изследователски център (JRC) за железен и стоманен скрап, стр. 41 и 43, на разположение на <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/documents/Endofwastecriteriafinal.pdf>.

³⁰ Регистрационният номер трябва да бъде предоставен само при условията на член 32, параграф 1, букви б-г) на REACH. Въпреки това, както е обяснено в ръководството, операторът за възстановяване обикновено не получава ИЛБ, тъй като не е в качеството на потребител надолу по веригата на оригиналния материал.

идентифицирането и прилагането на подходящите мерки за управление на риска, които се изискват в съответствие с член 32, параграф 1 на REACH.

С изключение на първия булет (ИЛБ), формата, в която тази информация трябва да бъде на разположение на компанията, извършваща възстановяването, не се уточнява допълнително в тази разпоредба, но тя има за цел осигуряване на възможност за операторите за възстановяване да изпълнят своите задължения по силата на дял IV на REACH. Тази информация трябва да бъде на разположение за вещества, включително и за техните примеси. Информацията не трябва да бъде на разположение за примесите в самостоятелен вид (вж. също раздел 2.2.4).

Наличност на информацията

Операторите за възстановяване обикновено не получават ИЛБ³¹ или друга информация, свързана с безопасността, в рамките на дял IV на REACH. За да се възползват от освобождаване от регистрация по член 2, параграф 7, буква г) от REACH, изискваната информация трябва да бъде на тяхно разположение. Освен това, когато се налага, те трябва или сами да подготвят ИЛБ или да се съгласят със собствениците на съществуващите ИЛБ относно използването на тези ИЛБ. Тъй като няма допълнителни законови разпоредби по този въпрос, това е от значение за производителя на възстановеното вещество. Операторът за възстановяване може да използва цялата налична информация, като се започне с информация на интернет страницата на ECHA и публикуваната в съответствие с член 119 от REACH, но трябва да се увери, че не нарушава никакви права на собственост. При използване на съществуващите ИЛБ, той следва да се увери, че има законен достъп до информацията, както и че профилът на опасност на неговото възстановено вещество е подходящо разгледан в този съществуващ информационен лист за безопасност (ИЛБ) (вж. раздел 2.4.2). Същото важи и за друга информация, свързана с безопасността, ако е необходимо. Дискусията за използването на подобна информация може, например, да се извършва в рамките на SIEF, ако операторът за възстановяване е направил предварителна регистрация на веществото. В споразумението на SIEF могат да бъдат направени клаузи за начина, по който необходимата информация следва да бъде предоставена на оператора за възстановяване, без да се нарушават правата на собственост. Дейностите в рамките на SIEFs са извън компетентността на ECHA и на операторите за възстановяване се препоръчва да се свържат със съответните промишлени асоциации, които биха могли да играят важна роля в подготовката на стандартната информация за техните членове.

На компании, предприемащи дейности за възстановяване и желаещи да се възползват от това изключение, се препоръчва да гарантират, доколкото е възможно, че информацията за регистрираното вещество, събрана в съответствие с регламента REACH, е достъпна за тях, както и с цел правилно документиране, че те могат да се позоват на освобождаването по член 2, параграф 7, буква г) от REACH. В случай, че оператор за възстановяване не е в състояние да получи достъп до съответната информация за същото вещество, което вече е регистрирано, той не може да разчита на освобождаване по силата на член 2, параграф 7, буква г) от REACH и трябва да регистрира възстановеното вещество.

2.4. Информация, която се предоставя на потребителите на възстановени вещества

Ако приемем, че операторът за възстановяване е установил идентичността на възстановеното(ите) вещество(а) в самостоятелен вид, в смес или в изделие (виж раздел 2.2.3), той след това трябва да има на разположение съответната информация, свързана с

³¹ Необходимата информация за подготовката на ИЛБ е посочена в член 31 и приложение II на REACH.

безопасността за същото, вече регистрирано вещество или вещества. Тази информация трябва да бъде приложима и точна. Доставчиците на вещества в самостоятелен вид или в смеси трябва да предоставят на получателя информация за безопасност, която е достатъчна за да позволи безопасното използване на възстановеното вещество. Това изискване се отнася за всички възстановени вещества, независимо дали се прилага или не освобождаването от регистрацията по член 2, параграф 7, буква г) от REACH. За някои вещества в самостоятелен вид или в смеси, информацията за безопасността, трябва да бъде предоставена под формата на информационни листове за безопасност (ИЛБ). Дори и ако не се изисква ИЛБ, все пак може да съществува задължението за предоставяне на информация във веригата на доставки. Тези въпроси са обяснени по-долу.

2.4.1. Приложимост и точност на информацията

За да се прецени дали тази информация е приложима и точна по отношение на възстановеното(ите) вещество(а) и предвиденото използване, съветът е да се провери следното:

- Коя фракция от дадено възстановено вещество в смес може да бъде отнесена към същите вещества, които вече са регистрирани? За да изпълни собствените си задължения по отношение на предаването на информация, свързана с безопасността, на потребителите, операторът за възстановяване следва да отчита всички компоненти при $> 0,1\%$ ³² във възстановеното вещество в една смес³³.
- До каква степен профилът на примесите на възстановеното(ите) вещество(а) може да се различава от този на същото регистрирано вещество и тези различия (ако има такива) може да доведат до разлики в профилите на опасност на веществата? В случай, когато профилите на опасност са различни, въпреки че те все още могат да се възползват от по-ранната регистрацията на едно и също вещество, информацията, свързана с вече регистрираното вещество е потенциално неподходяща за възстановеното вещество. Следователно, тези други рискове трябва да бъдат описани, класифицирани и съобщени на клиентите на оператора за възстановяване.
- Възможно ли е предвидената употреба на възстановеното(ите) вещество(а) да доведе до експозиция, която не е включена в сценариите на експозиция на същите вещества, които вече са регистрирани? Ако това е така, операторът за възстановяване трябва да оцени дали наличната информация за веществото, с която той разполага, обхваща очакваните допълнителни употреби³⁴. Това може да означава, например, че ако наличната информация за едно и също вече регистрирано вещество не включва DNEL за експозиция на потребителите и също така няма сценарии на експозиция за потребителска употреба, операторът за възстановяване може да заключи, че не би било уместно да се използва възстановено вещество в приложения, водещи до експозиция на потребителите.

³² Това се основава на най-ниските пределни концентрации, установени с Директива 1999/45/ЕО или в приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 (Регламент CLP), така че препаратът не трябва да се класифицира като опасен; и 0,1% (тегло от теглото) праг за PBT, vPvBs и вещества с еквивалентна значимост, за които не се прилагат правилата за класификация. Моля, обърнете внимание, че има някои случаи с граници на концентрация под 0,1 %.

³³ Моля, обърнете внимание, че „примеси“ в самостоятелен вид не се взимат предвид в освобождаването, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) от REACH. Те се считат за част от веществото в самостоятелен вид или от веществата в сместа. За повече информация, моля направете справка с примесите в раздел 2.2.4.

³⁴ Операторът за възстановяване трябва да предостави достатъчно информация за да даде възможност за безопасната употреба на възстановеното вещество въз основа на член 31 или член 32 от REACH. Тъй като член 2, параграф 7, буква г) от REACH освобождава оператора за възстановяване от попълването на оценка за безопасност на химичното вещество (CSA) и предоставяне на доклад за безопасност на химичното вещество (ДБХВ), той не е длъжен да предостави сценарии на експозиция на базата на член 31, параграф 7 на REACH.

Когато нито регистрираното вещество, нито възстановеното(ите) вещество(а) отговарят на критериите за класифициране като опасни или PBT/vPvB и дадено вещество не е в кандидат-списъка и не подлежи на ограничения съгласно член 31 от REACH не е задължително ИЛБ да се предоставя автоматично. Въпреки това, задължението по член 32 за предоставяне на информация, свързана с безопасната употреба на веществото, ще продължава да се прилага.

Как да се установи съставът на възстановения материал е отговорност на оператора за възстановяване. Той може да се базира например на следните неизчерпателни източници на информация:

- Представителен химичен анализ на потока от отпадъци и възстановени вещества чрез инициатива на секторна организация на разположение на отделни компании, които участват в определен вид операции по възстановяването. Същата информация може евентуално да се получи от литературата;
- Добра комуникация с доставчиците на вече регистрирано вещество или с производители на смеси, или изделия за идентифициране на продуктивния състав, преди влизане в етапа на отпадък;
- Качествени класове на вторичните суровини, които често съдържат ограничения за примеси и информация за грубия състав на материала;
- Информация, получена от наблюдението на спазването на критериите за край на отпадъка, които осигуряват определено качество на вторичните суровини, с изключение на опасните свойства, и ограничаване наличието на чужди вещества.

Аналитична оценка на всеки отделен случай за възстановен материал трябва да се извършва само ако всички други източници на информация не предоставят достатъчно информация.

2.4.2. Информационни листове за безопасност

За някои вещества, информацията, свързана с безопасността, трябва да бъде предоставена под формата на информационни листове за безопасност (ИЛБ) в съответствие с член 31 от REACH, включващи при необходимост приложени сценарии на експозиция³⁴. Ако ИЛБ не са необходими, информацията за безопасност съгласно член 32 трябва да бъде предоставена, както е приложимо³⁵. В съответствие с член 33 от REACH, може също така да съществува задължението за предоставяне на информация за вещества в изделия, за да се позволи безопасно използване, ако изделията съдържат вещества, предизвикващи сериозно безпокойство, които са в □ „списъка на кандидатите“. Тези задължения са допълнително обяснени в Ръководството относно изискванията за вещества в изделия.

Данните за безопасност на регистрираното вещество, които операторът за възстановяване е получил, за да изпълни изискванията за освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) от REACH, могат да бъдат използвани като основа за предоставяне на необходимата информация за възстановеното вещество. Въпреки това, трябва да се внимава получените данни да са наистина подходящи за възстановеното вещество. Разлика в профила на примесите може да доведе до различен профил на опасност, а оттам и до предоставяне на различна информация на получателя на възстановеното вещество. Осигуряването на неподходящи ИЛБ потенциално би могло да подведе под отговорност операторите за възстановяване, тъй като опасностите на възстановеното вещество може да не бъдат адекватно съобщени. Такъв сценарий може да се предвиди, например, когато

³⁵ Член 32 от REACH задължава доставчика да споделя само информацията за разрешаване, ограничаване и информацията, необходима за управлението на риска, особено в случай на отлагане. Той не съдържа общите изисквания за информация за всички вещества или смеси, независимо от техните опасни свойства.

наличието на примеси в резултат на срока на експлоатация или смесване на отпадъците има въздействие върху профила на опасност, или когато първоначалният производител на веществото не е бил длъжен да направи ИЛБ, а операторът за възстановяване е длъжен поради наличието на примеси, които променят профила на опасност на възстановеното вещество.

Член 31, параграф 1 от REACH гласи; *„доставчикът на вещество или смес предоставя на получателя на веществото или сместа информационен лист за безопасност, съставен съгласно изискванията на приложение II:*

- а) когато веществото или сместа отговаря на критериите за класификация като опасно в съответствие с Директива 67/548/ЕИО или 1999/45/ЕО; или*
- б) когато веществото е устойчиво, биоакмулиращо и токсично или много устойчиво и много биоакмулиращо в съответствие с критериите, определени в приложение XIII; или*
- в) когато веществото е включено в списъка, изготвен в съответствие с член 59, параграф 1 по причини, различни от изброените в букви а) и б)“.*

Имайте предвид, че Директива 67/548/ЕИО (Директива за опасните вещества, DSD) и Директива 1999/45/ЕО (Директива за опасните препарати, DPD) ще бъдат отменени с Регламент (ЕО) № 1272/2008 относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси (Регламент CLP) на 1^{ви} юни 2015 г. Регламентът CLP се прилага за вещества, считано от 1 декември 2010 г.³⁶ и за смеси (= препарати), считано от 1 юни 2015 г.³⁷.

Член 31, параграф 3 от REACH предвижда, че *„доставчикът предоставя, при поискване, на получателя, информационен лист за безопасност, съставен в съответствие с приложение II, когато дадена смес не отговаря на критериите за класификация като опасна съгласно членове 5, 6 и 7 от Директива 1999/45/ЕО, но съдържа:*

- а) поне едно представляващо опасност за здравето или за околната среда вещество в индивидуална концентрация ≥ 1 тегловни % за негазиобразни смеси и $\geq 0,2$ обемни % за газообразни смеси; или*
- б) поне едно вещество, което е устойчиво, биоакмулиращо и токсично или много устойчиво и много биоакмулиращо съгласно критериите, установени в приложение XIII, или веществото е включено в списъка, изготвен съгласно член 59, параграф 1 по причини, различни от изброените в буква а), в индивидуална концентрация $\geq 0,1$ тегловни % за негазиобразни смеси;*
- в) вещество, за което са определени граници за експозиция в работна среда на равнище на Общността.“*

Ако по-горните критерии са изпълнени, тези разпоредби се прилагат за всички възстановени вещества (включително тези, които са освободени от регистрация, задължения на потребителите надолу по веригата и оценка съгласно член 2, параграф 7, буква г) от REACH), освен тези, които са освободени от дял IV на REACH. Профилът на примесите трябва да бъде взет под внимание както при класифицирането и етикетирането на веществото, така и при мерките за управление на риска, които може да бъдат препоръчани на потребителите надолу по веригата на възстановеното вещество. За възстановени вещества, съдържащи примеси, които са класифицирани и допринасят за класификацията, примесите трябва да бъдат посочени.

³⁶ Член 61 от Регламента CLP ((ЕО) № 1272/2008).

³⁷ Член 59, параграф 2), буква а) и буква б) от Регламента CLP ((ЕО) № 1272/2008) изменят член 31, параграф 1 и параграф 3 на REACH, за да го приведат в съответствие с изискванията за класифицирането и етикетирането на смесите, считано от 1 юни 2015 г. Регламентът CLP определя преходен период за информационните листове за безопасност (ИЛБ). Преходът се отнася до изискванията, кога да се предоставят класификациите на Регламента CLP успоредно с класификациите на DSD/DPD в информационните листове за безопасност. Виж точка 4 от модул 1 на ръководството.

Заслужава да се отбележи, че наличието на примеси над законовите определени стойностите³² трябва да бъдат разгледани в комуникацията чрез ИЛБ или чрез информацията за безопасно използване, съобщена на клиентите. Освен това, съгласно член 31, параграф 1 от REACH, от операторите за възстановяване се изисква да осигурят ИЛБ само ако веществото, което възстановяват, изисква ИЛБ. Примеси в самостоятелен вид не могат да създадат необходимостта от ИЛБ съгласно член 31, параграф 1, тъй като това може да бъде предизвикано единствено от задълженията по член 31, параграф 2 на REACH. Фигура 1 представя дърво на решенията,³⁸ което може да бъде използвано за определяне дали се изисква ИЛБ.

2.4.3. Друга информация: регистрационен номер и сценарий на експозиция

Операторът за възстановяване, ползващ се от освобождаването, предвидено в член 2, параграф 7, буква г) от REACH, често няма регистрационен номер. Когато пуска едно възстановено вещество на пазара, операторът за възстановяване не трябва да показва регистрационен номер, тъй като той е освободен от разпоредбите на дял II на REACH. Въпреки това, при определени условия, посочени в член 32, параграф 1 на REACH, може да се изисква безплатно осигуряване на регистрационен номер, ако има такъв:

- б) дали веществото подлежи на разрешаване и подробности за всяко разрешение, издадено или отказано, съгласно дял VII, за веригата на доставки;*
- в) подробности за всяко ограничение, наложено съгласно дял VIII;*
- г) всяка друга налична и подходяща информация за веществото, която е необходима за идентифицирането и прилагането на подходящите мерки за управление на риска, включително специфични условия, произтичащи от прилагането на раздел 3 от приложение XI.*

Според член 14, параграф 1 на REACH, се извършва оценка на безопасността на химичното вещество и се изготвя доклад за безопасност на химичното вещество за всички вещества, подлежащи на регистрация в количества от 10 тона или повече на година за регистрант. Операторите за възстановяване, които могат да се позоват на член 2, параграф 7, буква г) от REACH, са освободени от регистрация и съответно не е необходимо да извършват оценка на безопасността на химичното вещество или да попълнят доклад за безопасност на химичното вещество на възстановеното вещество.

Операторът за възстановяване, който притежава необходимата информация за едно и също вещество и поради това може да се позове на член 2, параграф 7, буква г) от REACH, дори ако употребата на възстановеното вещество не попада в обхвата на регистрацията на същото вещество, не трябва да:

- изготвя сценарий на експозиция за употребата на възстановеното вещество;
- регистрира възстановеното вещество;
- нотифицира използването на възстановено вещество.

Въпреки това, той трябва да вземе предвид наличната информация и е длъжен да осигури подходящи мерки за управление на риска в ИЛБ, ако е необходимо, или да предостави достатъчно информация за безопасната употреба на възстановеното вещество, в случай че не е необходим ИЛБ.

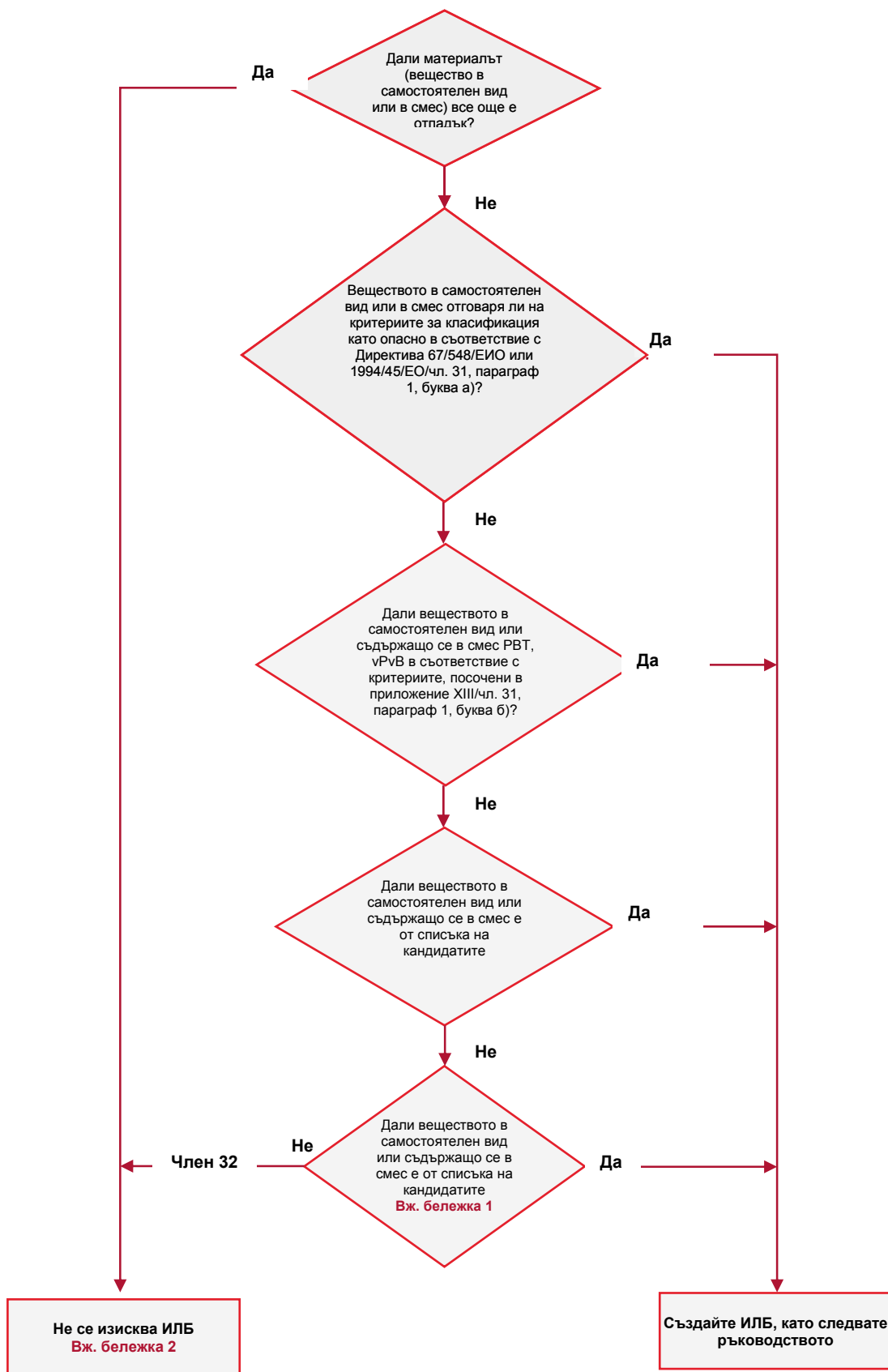
³⁸ Взети от „Проектно ръководство за предоставяне на информация във веригата за доставки и информационни листове за безопасност за възстановени вещества и препарати“, изготвено от индустриалната верига за възстановяване на отпадъци (WRIC).

Поради това, получаващите възстановени вещества, които не са регистрирани от оператора за възстановяване, тъй като се прилага освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) от REACH, по принцип не получават:

- регистрационен номер;
 - сценарий на експозиция за следващите употреби надолу по веригата в рамките на новата верига на жизнения цикъл, след като е извършено възстановяването;
- от производителя на възстановеното вещество, като част от ИЛБ³⁹.

³⁹ Този раздел може да се наложи да бъде променен, след като приложение II (формат и съдържание на Информационния лист за безопасност) на REACH бъде променено и прието чрез процедурата по комитология.

Фигура 1: Дърво на решението за потвърждение на необходимостта от ИЛБ за възстановеното вещество съгласно REACH

Източник: „Проектно ръководство за предоставяне на информация във веригата за доставки и информационни листове за безопасност за възстановени вещества и препарати“, изготвено от индустриалната верига за възстановяване на отпадъци (WRIC).

Някои процеси, като например рафиниране на метали, са в състояние да премахнат или унищожат някои съставки.

Операторът за възстановяване не е задължен да приложи сценарий на експозиция към ИЛБ.

Бележка 1: По търговски причини, производителят може да избере да представи ИЛБ по искане на клиент, дори ако не е задължен от закона да го направи.

Бележка 2: ИЛБ не трябва да бъде предоставян, ако едно опасно вещество или смес се предлагат или продават на широката общественост и е снабдено с достатъчно информация (чл. 31, параграф 4), т.е. ИЛБ са само за професионални потребители.

2.5. Други задължения

Възстановените вещества обикновено не са освободени от задължението за нотифициране за описа за класификация и етикетиране на CLP. Още повече, те не са освободени от разрешението и ограниченията на REACH.

2.5.1. Списък на класифициране и етикетиране

Съгласно член 39, буква а) и 39, буква б) от Регламента CLP, също така възстановени вещества, отговарящи на критериите за класифициране като опасни и за пускане на пазара или в самостоятелен вид или в смес (ако съществуват в смес над определени граници на концентрация) трябва да бъдат нотифицирани в списъка за класифициране и етикетиране съгласно условията, посочени в член 40 от Регламента CLP, чрез оператора за възстановяване. Това задължение за нотифициране се отнася и за случаите, когато операторът за възстановяване се позовава на освобождаване от разпоредбите за регистрация на REACH за възстановени вещества съгласно член 2, параграф 7, буква г) от REACH. Когато в такива случаи нотифицира ECHA, операторът за възстановяването може да изтегли информацията по класифицирането и етикетирането, предоставена по-рано от регистранта на първоначалното вещество от списъка за класифициране и етикетиране на ECHA и да го одобри. Това също така означава, че операторът за възстановяване приема нотифицирана класификация и по този начин също приема отговорността за резултата⁴⁰. Въпреки това, примесите може да променят профила на опасност на веществото и следователно неговото класифициране, което следва да се има предвид от операторите за възстановяване, когато нотифицират в списъка за класифициране и етикетиране. За нотифицирането, идентификацията на веществото трябва да бъде предоставена само до обхвата на раздели от 2.1 до 2.3.4 на приложение VI на REACH⁴¹. Не се изискват спектрални данни. Допълнителна информация за Регламента CLP е представена в уводното ръководство на Регламента CLP и в CLP-ЧЗВ⁴².

2.5.2. Ограничения

Операторът за възстановяване трябва да гарантира, че възстановените вещества отговарят на ограниченията, посочени в приложение XVII към REACH. Тези задължения са до голяма степен подобни на задълженията по предходната Директива 76/769/ЕИО относно ограниченията за пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества и препарати.

⁴⁰ Нотифицирането в списъка за класифициране и етикетиране следва да бъде направено до 03.01.2011 г. Само в някои случаи информацията се представя по-рано от регистранта.

⁴¹ Виж член 40, параграф 1, буква б) от Регламента CLP.

⁴² Може да се намери на уебсайта на ECHA на

http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_introduutory_en.pdf

2.5.3.Разрешително

Операторът за възстановяване трябва да гарантира, че възстановените вещества отговарят на изискването за разрешение в дял VII. Освен това, може да се прилагат задълженията за съобщаване, свързани с вещества в изделия в съответствие с член 33 от REACH, както и задълженията за нотифициране, посочени в член 2, параграф 7, буква г) за вещества, включени в □ „списъка на кандидатите“ и в състава на изделияя.

2.6. Съображения относно отделни потоци на възстановени материали

В допълнение 1 са описани конкретни примери за потоци на възстановени материали. Принципите, изложени в предишната глава, се прилагат към примери, описани в настоящото допълнение. За всички потоци от отпадъци трябва да се извършват четири основни оценки:

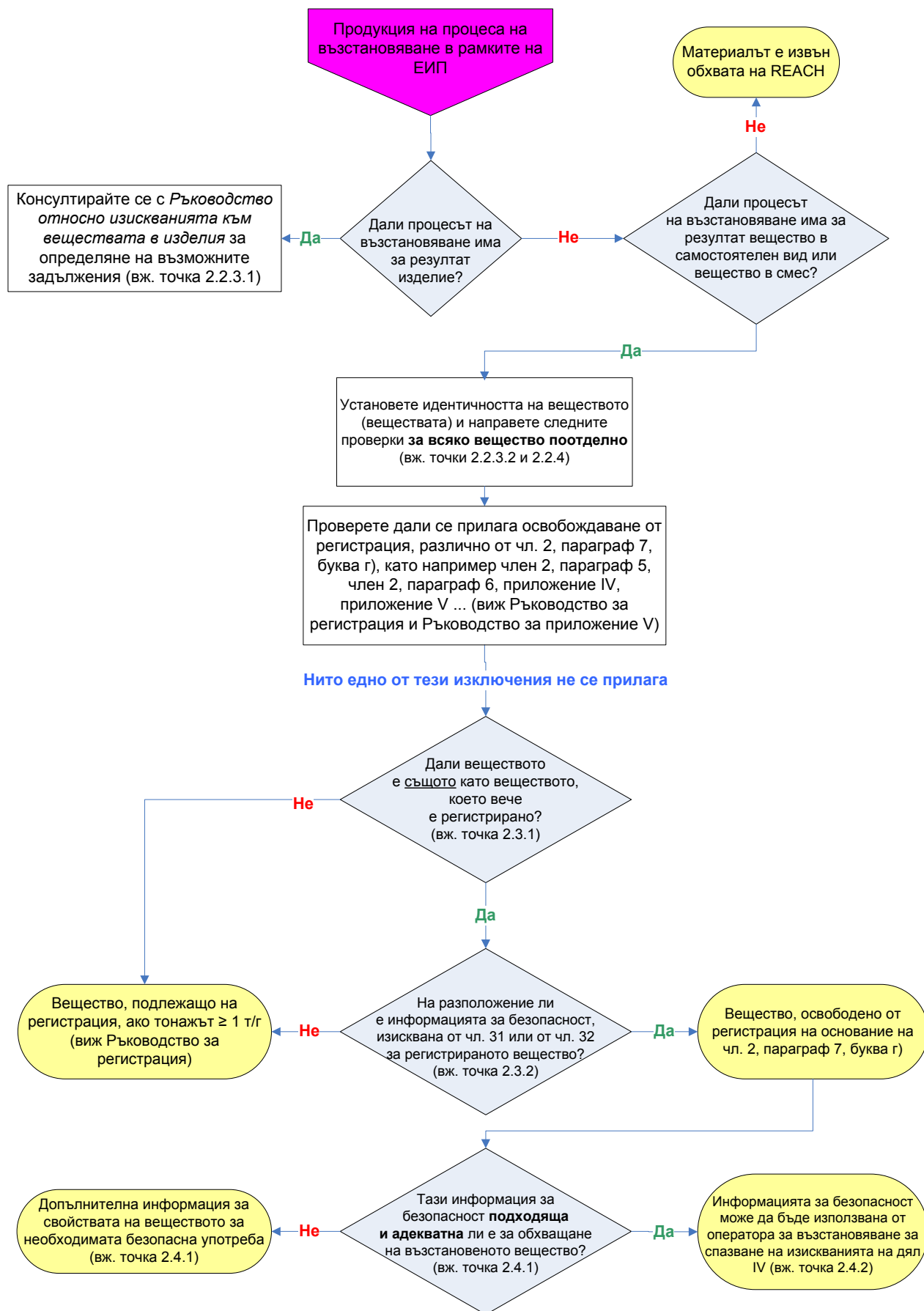
- Определяне на идентичността на веществото(ата) във възстановения материал, включително характеристика и оценка на примесите на едно или повече от тези вещества:
 - Дали възстановеното вещество е вещество в самостоятелен вид или вещество в смес?
 - Каква е идентичността на възстановеното(ите) вещество(а)?
 - Какви са типични примеси? Какви са типичните концентрации на примесите? Към кое(и) вещество(а) могат да бъдат отнесени тези примеси?
- Проверете дали се прилагат други изключения⁴³ (напр. член 2, параграф 5, член 2, параграф 6, приложение IV или приложение V на REACH) или ограничени изисквания за регистрация (за изделия):
 - Дали освобождаването по член 2, параграф 7, буква г) е подходящо и приложимо за възстановения материал? Дали се прилагат освобождавания, различни от посочените в член 2, параграф 7, буква г) от REACH? Дали веществото напр. е описано в приложение IV или приложение V на REACH?
 - Дали възстановяването на веществото от отпадъци води директно към изделие? Дали затова се прилагат само ограничени изисквания за регистрация?
- Определяне дали същото(ите) вещество(а) вече е(са) регистрирано(и):
 - Установяване на еднаквостта на възстановеното вещество с вещество, което вече е или ще бъде регистрирано. Дали съответната информация според член 2, параграф 7, буква г) от REACH е налична за тези вещества?
- Проверка на адекватността и приложимостта на наличната информация за безопасност на същото регистрирано вещество за покриване на свойствата на възстановеното(ите) вещество(а). Събиране на класифицирането, етикетиранието и друга необходима информация за безопасност на възстановеното(ите) вещество(а) и предвидените употреби:

⁴³ Повече информация за други изключения се предлага в Ръководството за регистрация и Ръководството за приложение V.

- Дали наличната информация за безопасността на същото регистрирано вещество е подходяща и адекватна за покриване на свойствата на възстановеното(ите) вещество(а)?
- Дали идентифицираните употреби за възстановено вещество(а) съответстват на употребите на едно и също вещество(а), които вече са регистрирани, така че наличната информация за безопасност е необходима и целесъобразна? Ако не, необходима ли е допълнителна информация за свойствата на веществото и безопасната употреба?

Подробни специфични интерпретации, свързани с потока от отпадъци на тези оценки, няма да бъдат дадени в настоящото ръководство. Въпреки това, обща оценка на това дали човек може да разчита на освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) от REACH по отношение на възстановения материал може да се основава на посочения по-горе подход. Работният процес за проверка дали един оператор за възстановяване може да се позове на член 2, параграф 7, буква г) от REACH и свързаните с него задължения, които могат да се прилагат, е дадено на фигура 2. Примерите в допълнение 1 са обработени в съответствие с този работен процес.

Фигура 2: Работен процес за проверка дали даден оператор за възстановяване може да се позове на член 2, параграф 7, буква г) от REACH и свързаните с това задължения

ПРИЛОЖЕНИЕ 1: СПЕЦИФИЧНИ ПОТОЦИ НА ВЪЗСТАНОВЕНИ МАТЕРИАЛИ

Примерите по-долу боравят с материали, които отговарят на критериите за край на отпадъка, и/или които са престанали да бъдат отпадък съгласно националното законодателство. Материалите, отговарящи на тези условия, ще се считат за възстановени вещества в контекста на Ръководството за отпадъци и отпадъчни вещества.

1.1. Възстановена хартия

Възстановената хартия се състои основно от целулозен пулп. EINECS идентифицира целулозен пулп, както следва: *„Влакнести вещества, получени от третирането на лигноцелулозни вещества (дървен материал или други земеделски източници на влакна), с един или повече водни разтвори на химикали за превръщане в пулп и/или за избелване. Състои се от целулоза, хемицелулоза, лигнин и други по-малки компоненти. Относителното количество на тези компоненти зависи от степента на процесите за превръщане в пулп и/или за избелване.“* (EINECS номер 265-995-8).

Целулозният пулп е посочен в приложение IV, и следователно, освободен от задължения за регистрация, потребител надолу по веригата и оценяване. Възстановената хартия може да съдържа други съставки, като например пигменти, мастила, лепила, пълнители др. Що се отнася до възстановяването и процеса на рециклиране, съставните елементи, които нямат никаква специфична функция в материала (целулозен пулп), може да се разглеждат като примеси (вж. раздел 2.2.4). Възстановената хартия, състояща се изключително от целулозен пулп с примеси, без специфична функция в материала, следователно ще бъде освободена от задължения за регистрация, потребител надолу по веригата и оценяване.

1.2. Възстановено стъкло

Според научната литература, стъклото е състоянието на едно вещество, а не вещество в самостоятелен вид. За законодателни цели, то може най-добре да се определи чрез неговите изходни материали и производствени процеси, подобно на много други UVCB-вещества. EINECS има няколко вписвания за стъкло, както следва: *Стъкло, безкислородно, химично вещество (EO: 295-731-7), Стъкло, оксид, калциев магнезиев калиев натриев фосфосиликат (EO: 305-415-3), стъкло, оксид, калциев магнезиев натриев фосфосиликат (EO: 305-416-9) и стъкло, оксид, химикали (EO: 266-046-0)*⁴⁴.

Някои видове стъкло са освободени чрез включване в приложение V, вписване 11. Рециклираното стъкло може да включва и други компоненти, като хартия, лепило, боя или чужди елементи като пластмаси, каучук, пясък, метал, камъни, керамика. Ако присъствието им във възстановения материал е неволно, нямат специфична функция в материала и са под 20 %, тогава те могат да се разглеждат като примеси (виж раздел 2.2.4). Възстановеното стъкло, състоящо се предимно от типове стъкло, отговарящи на изискванията за освобождаване на приложение V с примеси, ще бъде освободено от задължения за регистрация, потребители надолу по веригата и задължения за оценка.

⁴⁴ Моля, обърнете внимание, че описанието след заглавието в EINECS списъците на тези вещества е част от вписването на веществото и в повечето случаи е най-решаващо за неговата идентификация.

1.3. Възстановени метали

Съгласно разпоредбите на REACH, чистите метали, получени от руди, рудни концентрати или вторични източници, дори ако съдържат определено количество примеси, се считат за вещества. Изискванията за регистрация на веществата ще зависи от това дали тези вещества са били регистрирани преди това и дали съответната информация за безопасност е на разположение.

Сплавите се разглеждат като специални смеси, а веществата в тези специални смеси са предмет на регистрация. Възстановените метали, изработени от смесена сплав от метален скрап, отговарящи на критериите за край на отпадъка, обикновено са специални смеси, но в някои случаи могат да са и вещество с примеси (напр., когато целта на възстановяването е само да се регенерира един основен метал, а всички останали съставки могат да се разглеждат като примеси). Това трябва да бъде и случаят с тези метали, за които концентрацията в крайната сплав е променлива, или дори строго ограничена, и която концентрация е неизвестна или от отпадъците или от скрапа в края на отпадъка. В тези случаи, тяхната концентрация първоначално се счита за примес. Всички компоненти, които са били умишлено избрани за възстановяване (например хром или никел) и които имат основна функция във възстановения материал, трябва да се разглеждат като отделни вещества. Съставки, които само от време на време се появяват в някои части на отпадъка, от който произхожда възстановеният метал, или които нямат особена функция във възстановения материал, може да се разглеждат като примеси (напр. молибден може да се появи в някои видове стомана, а в други не).

Тъй като по-голямата част от металите се произвежда от първични и вторични ресурси, освобождаването по член 2, параграф 7, буква г) от REACH се отнася за метали, докато други изключения, които могат да се прилагат, са:

- неизолирани междинни продукти, произтичащи от възстановяването на метали от сложни изделия, съдържащи множество метали;
- Изключенията на член 2, параграф 5 и член 2, параграф 6, като например метали и метални съединения, използвани в лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба в обхвата на Регламент 726/2004, Директива 2001/82/ЕО и Директива 2001/83/ЕО, както е предвидено в разпоредбите на член 2, параграф 5 а) и член 2, параграф 6, буква а);
- Приложение V.

Възстановените метали могат да отиват директно в производството на изделията при определени условия, ако отговарят на критериите, приложими в края на отпадъка. Няма други изисквания за прилагане на регистрация, освен ако се предвижда веществото да бъде освободено.

Някои метали се възстановяват от прости и по-скоро чисти материали (алуминий, мед, олово, цинк от напр. строителни продукти, скрап, който се изхвърля преди да достигне до крайния си потребител), а понякога чисти метали са възстановени от много сложни материали (електронни отпадъци, съдържащи например мед, благородни метали) в чисти метали. Други метали (молибден, хром, никел, например, присъстващи в стоманени продукти) не се възстановяват в чисти метали, а поради съдържанието на техния целеви метал се използват за производството на нови метални сплави, в резултат на което се разглеждат като специални смеси. Някои метални съединения (например антимонов триоксид, стабилизатори на пластмасите на базата на олово и кадмий) са пряко

възстановени от пластмасови мастербачи. Знаейки тези различия, критериите за край на отпадъка могат да бъдат различни⁴⁵.

Примесите могат да варират, тъй като металите, които са възстановени и рафинирани от отпадъчни материали - скрап, отговарящи на критериите за край на отпадъка в чист метал, зависят от няколко фактора, като технологията за рафиниране, с която разполагат, количествата, налични в скрапа, отговарящи на критериите за край на отпадъка, стойността на материалите в сравнение с разходите за възстановяване. Докато възстановените метали могат да бъдат пряко включени в други специални смеси, наличието на даден метал в един случай може да се счита за примес, а в друг да е съставка, което зависи и от потенциалното крайно приложение.

Производителите на възстановени метали също трябва да разполагат с достатъчно информация, необходима за идентичността и количествата, в които опасни незначителни елементи или примеси се намират във възстановените метали или сплави, както е описано в раздела за примесите раздел 2.2.4).

За металите съществуват на разположение множество инструменти, за да се анализира по един сравнително лесен начин състава на материала в съответствие с добрата лабораторна практика (GLP), за да се провери сходството (напр. стандартите ASTM или ISO).

Възстановените метали могат да се използват за същите цели като основните метали, тъй като процесът на възстановяване обикновено се осъществява без влошаване свойствата на материалите. Затова употребите се считат за едни и същи. Ако това е така, информацията за безопасността на регистрираното вещество може да бъде полезна и подходяща за употребата на възстановеното вещество.

1.4. Възстановени агрегати

Възстановените агрегати⁴⁶ в този документ следва да се разглеждат като агрегати, получени от преработката на неорганични материали, които преди това са били използвани в строителството (напр. бетон, камъни), както и някои агрегати от минерален произход, получени в резултат на промишлен процес, включващ термично или друго изменение (напр. непреработена шлака⁴⁷, отпадъци от преработката на шлака⁴⁸, летяща пепел).

Повдигнат е въпросът дали такива възстановени агрегати могат да се разглеждат като изделия или дали те са вещества в самостоятелен вид или в смес.

Възстановените агрегати от строителството се състоят от бетон, естествени камъни, зидария, керамика (напр. покривни керемиди) и/или асфалт, самостоятелно или, в някои случаи, смесени. Те могат да имат различни приложения, като например в областта на гражданското строителство, пътищата и като железопътен баласт. Основната функция на това приложение е да се осигури стабилност и устойчивост на

⁴⁵ Следващи дискусиите се провеждат в съответствие с Рамковата директива относно отпадъците (вж. раздел 1).

⁴⁶ Както е обяснено в уводната част на глава 3, за целите на REACH, възстановените вещества (в самостоятелен вид, в смеси или в изделия) следва да се разбират като вещества, които, след като са били част от отпадъчните материали, са престанали да бъдат отпадък в съответствие с Рамковата директива относно отпадъците. Агрегатите, които са преминали през определени етапи за възстановяване, и които все още са отпадъци, не се считат за вещества, смеси или изделия по REACH. Те са предмет на законодателството за отпадъците, но не и на задълженията за вещества, смеси или изделия по REACH.

⁴⁷ Код на отпадъците: 100202.

⁴⁸ Код на отпадъците: 100201.

разграждането/фрагментацията. Ако за тази функция формата, повърхността или дизайнът са по-важни от химичния състав, възстановените агрегати ще се считат за изделия. По дефиниция, това би се случило само ако формата, повърхността или дизайнът на материала са били съзнателно определени и дадени по време на производството му (например, за да отговарят на определени признати стандарти за агрегати като EN 12620, 13043 или 13242). Ако за тази функция, формата, повърхността или дизайнът не определят функцията на материала в по-голяма степен от неговия химичен състав, тогава агрегатът не би бил в съответствие с определението за изделие, и следователно трябва да се разглежда като вещество в самостоятелен вид или в смес. Примери за различни възстановени агрегати са дадени по-долу:

Агрегати от строителни отпадъци и от разрушени сгради

Частици от агрегати от строителни отпадъци и от разрушени сгради се произвеждат със специфична форма и повърхностни характеристики в зависимост от тяхното приложение, като например в асфалтови настилки. Формата на такава частица е описана чрез използване на съотношението между най-дългия и най-малкия размер на частицата. EN стандарти 933-3 и 933-4, например, описват методите за определяне на формата на такива частици. Повърхността на такава частица се определя от нейната микро- и макро нагънатост (т.е. разлики във височината на повърхността на различни нива), които се измерват, както е описано съответно в EN стандарти 1097-8 и 933-5. Формата и повърхността на частица от агрегати от строителни отпадъци и разрушени сгради определят нейните функции в по-голяма степен от химичния състав на частицата. Основните химични свойства са ограничени до максимума разрешена разтворимост - ако агрегатът е разтворим, той не може да изпълнява функцията си - и са по-маловажни от формата и повърхността. Тези частици се считат за изделия в съответствие с определението за изделие на REACH.

Железни шлаки

Повечето от шлаките, произведени от желязната и стоманена индустрия в Европа, ще бъдат регистрирани като UVCB-вещества и се използват в приложения, като производството на цимент и бетонови продукти. Това са хидравличните свойства на шлаката, която е важна за тези приложения. По този начин, химичният състав на шлаката е определено по-важен. В резултат на това, желязната шлака трябва да се разглежда като вещество. По аналогия, шлаките от други металургични процеси следва също така да се считат за вещества.

Летяща пепел

Летящата пепел е разнородна смес от съставки от аморфен и кристален силициев диоксид (SiO_2), алуминиев оксид (Al_2O_3), желязен оксид, калциев окис и въглерод. Тя има различни приложения, като например в производството на цимент, циментов клинкер и циментов разтвор, насипи и структурен пълнеж, стабилизиране на меки почви, подоснова на пътно платно и като минерален пълнеж в асфалтобетон. За използването и, химичният състав е по-важен от формата, повърхността или дизайна на частиците. Затова летящата пепел се счита за UVCB-вещество.

За възстановените агрегати, които са вещества в самостоятелен вид или в смес, ще бъде необходимо да се определи точното състояние на материала по REACH и да се провери дали са изпълнени условията по член 2, параграф 7, буква г). Ако веществото в чист вид или в смес не е освободено от задължението за регистрация, късна предварителна регистрация (при условие че са изпълнени всички условия по член 28, параграф 6 или намаляване на обема под 1 тон годишно, докато веществото е регистрирано (от всеки участник), са възможните алтернативи за потенциалните регистриранти.

При определяне на точното състояние на възстановените агрегати, следните съображения следва да се вземат под внимание:

- a) Някои от тези материали, като някои шлаки и остатъци от различни процеси на топене или металургични процеси, обикновено са UVCB-вещества. Може да има обаче и случаи, когато такива вещества са многокомпонентни вещества (например, когато веществото е в резултат на химична реакция по време на възстановяването и се състои от ограничен брой съставки).
- b) Някои възстановени агрегати могат да се състоят от материали, които са освободени от задължения за регистрация, оценка и потребител надолу по веригата в рамките на други разпоредби по REACH, по-специално приложение V. Примерите включват минерали, които не са химически променени (например естествени камъни), или вещества, срещащи се в природата, които не са химично променени и не отговарят на критериите за класифициране като опасни (например дървото).
- c) В случаите, когато възстановените агрегати се състоят от една основна съставка (евентуално с примеси), те ще бъдат еднокомпонентно вещество. В случай че те се състоят от няколко съставки, тези съставки могат или да бъдат разглеждани като отделни вещества (т.е. тогава възстановеният агрегат ще бъде смес), или като съставни части на едно сложно UVCB-вещество. Както е посочено в раздел 2.2.3, зависи от производителя на възстановения материал да реши дали операцията по възстановяването води до вещество (еднокомпонентно, многокомпонентно или UVCB) в самостоятелен вид или в смес.

При определяне на регистрационния статус на възстановените агрегати, информацията за произхода може да бъде важна, за да се установи кои съставки могат да се намират в материала и дали те трябва да се разглеждат като примес или отделно вещество. За да се идентифицират веществата, които по принцип подлежат на регистрация, ще бъде необходим анализ на отпадъчните материали доколкото съставките могат в нормални случаи да присъстват в количества над 20 % ⁴⁹ (или се предвижда да присъстват във възстановения материал - в този случай, обаче, операторът за възстановяване трябва да знае за тяхното присъствие).

Производителите на възстановени агрегати също трябва да разполагат с достатъчно информация, необходима за идентичността и количествата, в които опасните незначителни съставки или примеси се намират във възстановените агрегати, както е описано в раздела за примесите (раздел 2.2.4).

1.5. Възстановени полимери

Операторът за възстановяване на полимери трябва също да идентифицира всички предвидени вещества във възстановения материал (напр. вещества, добавяни за коригиране или подобряване на външния вид и/или физико-химичните свойства на полимерния материал) първоначално присъстващи в полимерния материал, който е възстановен. Това може да стане в случай на селективно възстановяване. Умишлено възстановени вещества, които не могат да бъдат третирани като примеси, но трябва да се разглеждат като вещество, за което трябва да се провери дали може да се разчита на освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) от REACH. По тази причина се препоръчва възстановеният материал да се разглежда като вещество в смес (например в случай на селективно рециклиране на мек PVC материал, може да е необходимо да се регистрират съответните омекотители, освен ако те не са били регистрирани преди това).

⁴⁹ В случаите, когато такива съставни части често са близо до тази граница, се препоръчва да се предприеме безопасен подход и съставните части да се разглеждат като отделно вещество. Когато съставките превишават 20 % само в редки, индивидуални партиди, което реално не може да се очаква при нормални условия, не е нужно тези съставни части да бъдат разглеждани като отделни вещества. Освен това не е необходимо да се проучи всяка отделна партида отпадъчни материали за наличието на такива съставки.

Спектърът на примесите и техните концентрации е сравнително широк. Примеси с произход от вещества, първоначално присъстващи в полимерния материал за възстановяване, не е необходимо да се регистрират, тъй като тяхното присъствие е предмет на регистрацията на мономерното(ите) вещество(а). Всякакви други неумишлено присъстващи „примеси“ във възстановеното полимерно вещество (например пигменти, които вече нямат предназначена функция във възстановения материал или примеси, които са въведени след производството на полимера) могат да се разглеждат като примеси, освен ако не присъстват в количества над 20 %. В този случай съставните части трябва да се разглеждат като вещество в смес, дори ако неговото присъствие не е умишлено.

При определяне на статуса на възстановения полимерен материал, информацията за произхода може да бъде от значение за установяване кои съставки могат да се намират в материала и дали те трябва да се разглеждат като примеси или отделни вещества. Примесите са част от веществата и не е необходимо да бъдат регистрирани (виж раздел 2.2.4).

Въпреки това, производителите на възстановени полимери също трябва да разполагат с достатъчно информация, необходима за идентичността и количествата, в които опасните незначителни съставки или примеси се намират във възстановения полимер, както е описано в раздела за примесите (виж раздел 2.2.4).

Не се изисква анализ в определени случаи, когато не се очакват значителни примеси (например, ако настъпи възстановяване от полимер, използван в чист вид). Също така в някои случаи може да е възможно възстановеният полимерен продукт да се характеризира в достатъчна степен без да се взема предвид произходът. Въпреки това, в случай на полимери, и с идеята да се подпомогнат операторите за възстановяване при идентифициране на материалите в различни пластмасови изделия, с идентификационни кодове 1-6 за пластмаси са били обозначени шест общи видове рециклируеми пластмасови смоли, с номер 7 се посочват всякакви други видове пластмаса, независимо дали те подлежат на рециклиране или не. [Стандартизираните символи](#) са на разположение, като включват всеки един от тези кодове. Тъй като има шест често рециклирани полимери, би било полезно да се даде информация, за това кои мономери са използвани за производството на полимера. Съществува и възможността за обработка на възстановени полимери като UVCB, ако съставът е неизвестен.

Като първа стъпка, може да се оцени дали прекият резултат от процеса на възстановяване е изделие (т.е. дали първият неотпадъчен материал във веригата за възстановяване е изделие, а не вещество в самостоятелен вид или в смес). Няма изискване за регистрация по REACH по отношение присъствието на полимерно вещество във възстановено изделие⁵⁰.

Следвайки подхода, предвиден в точка 2.6, операторът за възстановяване трябва да оцени дали веществата във възстановените полимерите са освободени съгласно приложение IV или приложение V на REACH, или дали се прилагат някакви други критерии за освобождаване по REACH.

Въпреки, че разпоредбите за регистрация съгласно REACH не се прилагат за полимери, производителят или вносител на полимер трябва да регистрира мономерите и другите

⁵⁰ Виж ръководството за полимери, което може да се намери на http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/polymers_en.htm

вещества, използвани за производството на полимера при определени условия в съответствие с член 6, параграф 3 на REACH. По същия начин, възстановените полимери, мономерите и другите вещества трябва да бъдат регистрирани, за да могат да разчитат на освобождаването по член 2.7, буква г) от REACH. Примесите в мономера трябва да бъдат идентифицирани и оценени, доколкото е необходимо за създаване на профила на опасността, както и за класифицирането и етиктирането на възстановения мономер.

В повечето случаи, полимерните отпадъци се събират от пазара на ЕС, след което операторите за възстановяване на полимери са освободени от задължението за регистрация на мономер(и) или друго(и) вещество(а), които отговарят на критериите по член 6, параграф 3 на REACH във възстановения полимер, при условие че това вещество или вещества, от които се извлича полимерът, са регистрирани. Освен това, операторът за възстановяване трябва да има информацията за безопасност, изисквана съгласно член 31 или член 32 от REACH относно мономера, тъй като мономерът подлежи на изискванията за регистрация. За тази цел, цялата налична информация за елементите на възстановения материал трябва да бъде взета под внимание.

1.6. Възстановена гума

Като цяло, освен полимери като SBR (стирен-бутадиен каучук) и естествен каучук, възстановената гума може също да съдържа вещества, които все още имат функция като пълнители (сажди, прах ...). Други компоненти/съставки, присъстващи във възстановената гума, които не са предназначени за възстановяване, като например пигменти, добавки, масла, се считат за примеси, ако присъстват в концентрация под 20 % от основната съставна фракция⁵¹.

Производителите на възстановена гума също така трябва да разполагат с достатъчно информация, необходима за идентичността и количествата, в които опасните незначителни съставки или примеси се намират във възстановения материал, както е описано в раздела за примесите (раздел 2.2.4).

Възстановената гума може да се получи в резултат на механична и/или химична обработка на оригиналното гумено изделие, за да я превърне в материал, предназначен за използване в нов процес. Веществата, предназначени за възстановяване, са предимно полимери, като SBR и естествен каучук. По тази причина, информацията за възстановени полимери, предвидена в предишния раздел, се прилага и за възстановена гума.

Гумените отпадъци може да отидат направо в производството на изделия, когато се прибавят към първоначалната гума и се отливат в изделие. Никакви други изисквания за регистрация не се прилагат, освен ако веществото няма за цел да бъде пуснато (виж раздел 2.2.3.1). Ако гумата в изделието отговаря на определението за полимер, тогава няма каквото и да било изискване за регистрация. Следвайки подхода, предвиден в точка 2.6, операторът за възстановяване след това трябва да прецени дали се прилага друго освобождаване по REACH.

За други вещества, които са добавени към гумата като пълнители (сажди, прах ...), документацията трябва да покаже, че отговарят на освобождаване от изискванията по член 2, параграф 7, буква г) от REACH.

⁵¹ Конкретно за каучука, възстановен от автомобилни гуми, подробен представителен списък на вещества, предназначени да бъдат възстановени, или потенциално надвишаващи 20 % праг на примеси, се осигурява от индустрията, достъпен чрез Европейската асоциация на производителите на гуми и каучук в „Ръководството за възстановена гума“ (www.etrma.org), която включва препратки към обществено достъпни документи, които биха могли да помогнат при оценката на концентрациите на възстановените вещества и примеси.

Операторът за възстановяването трябва да е сигурен, че използването на възстановено вещество е предмет на регистрацията на първоначалното вещество, което често се случва с рециклирана гума. Ако това е така, наличната информация за безопасност на регистрираните еднакви вещества може да бъде полезна и подходяща за възстановения каучук. Същото не може да се прилага за примесите (т.е. пигменти, добавки и т.н.), тъй като оценката за безопасност на химичното вещество на първоначалното вещество може да се отнася само за определени приложения. Операторите за възстановяването трябва да генерират информация за състава на възстановените материали, с цел идентифициране на потенциалните опасности и да заключат дали информацията за безопасност, получена за регистрираното вещество, се прилага за възстановеното вещество.

1.7. Възстановени базови масла

Възстановените базови масла⁵² обикновено са UVCB-вещества в съответствие с Ръководството за идентифициране и наименование на веществата по REACH. В индустриалния сектор, занимаващ се с базови масла, тази практика се следва. Тези вещества са обикновено наричани по-нататък „базови масла“, идентифицирани от съответните EINECS номера, ако е приложимо.

Умишлено възстановени базови масла трябва да бъдат разглеждани като вещество, за което човек трябва да провери дали може да разчита на освобождаване по член 2, параграф 7, буква г) от REACH. Базовите масла не могат да се възползват от изключенията, изброени в приложения IV или V на REACH. Този вид възстановяване обикновено не води до изделие. Не се прилага освобождаване, което е различно от посочените в член 2, параграф 7, буква г) от REACH. Те се описват в съответните EINECS вписвания, дали техните свойства, както е посочено в UVCB-веществата, съвпадат с идентичността на веществото (виж раздел 2.2.3.2).

Възстановяването на базови масла изисква сравнително сложен процес на възстановяване, ако съществува желанието за възстановяване на веществата за същата цел. При тези условия, няма съставни елементи, които не произтичат от самото базово масло поради използвания процес на възстановяване. Ако има такива съставки, те са на ниво далеч под 20 %⁵³. Получените в резултат на това възстановени базови масла са много сходни с първоначалните базови масла, еднаквостта на възстановеното вещество може да бъде установена и те могат да разчитат на член 2, параграф 7, буква г) от REACH при условие, че операторът за възстановяване има достъп до необходимата информация.

По-малко напреднали процеси за възстановяване ще доведат до възстановени вещества, които, въпреки че основните примеси са премахнати, попадат далеч под критериите за качество на първоначалното вещество. Това се дължи на наличието на примеси, като полиароматни въглеводороди. Може да бъде трудно да се установи сходството на възстановените базови масла с регистрираните вещества, ако се прилагат по-малко сложни процеси за възстановяване поради изпаряване и горивни процеси, които могат да доведат до съществени загуби или добавяне на нови вещества по време на използването на първоначалното вещество. По принцип, все още е възможно такива възстановени вещества да могат да се възползват от освобождаването, предвидено по член 2, параграф

⁵² Терминът „базови масла“ включва също „смазочни масла“. Последното не бива да се бърка с термина „лубликанти“. Терминът „смазочни масла“ се отнася за смеси, съставени от базови масла и добавки. Формулировката „смазочни масла“ се използва и за „високо рафинирани базови масла“ и „масла на смазочна основа“ (вж. CONCAWE Продуктово досие № 97/108 за списък на базови масла).

⁵³ Следва да се отбележи, че може да възникне замърсяване на базови масла от полихлорирани бифенили (ПХБ) или друго тежко замърсяване. В този случай, дори ако тези съставни части са много под 20 %, възстановяване или (повторна) употреба не се допуска (напр. законово равнище за ПХБ= 50 ppm).

7, буква г) от REACH, при условие че операторът за възстановяване може да докаже еднаквостта и има достъп до необходимата информация.

В обобщение, идентифицираните употреби на възстановените базови масла не винаги са същите като тези, които са посочени в оригиналната регистрация. В зависимост от приложения процес на възстановяване, тези възстановени базови масла все още могат да се използват за същата цел, или ако загубят свойствата на смазочно масло, те могат да се използват като горива.

1.8. Възстановени разтворители

Възстановените или рециклирани разтворители следва да бъде посочени само като единични или UVCB-вещества в съответствие с Ръководството за идентифициране и наименование на веществата съгласно REACH. Индустриалният сектор, занимаващ се с основното производство на тези разтворители, следва тази практика.

В този контекст, възстановени разтворители означават тези материали в общите класове на въглеродороди, оксидирани въглеродороди и халогенирани въглеродороди, които първоначално са използвани в промишлени приложения. В тази класификация, много разтворители са единични химични вещества, например ацетон или толуол, въпреки че има редица UVCB-вещества, включително редица петролни дестилати.

Член 2, параграф 7, буква г) от REACH е подходящ и приложим за повечето възстановени разтворители в съответствие с най-често срещаните EINECS номера, използвани за предварителната регистрация на тези вещества. Потенциално, не могат да се прилагат никакви освобождавания, различни от посочените в член 2, параграф 7, буква г) от REACH. Разтворителите не могат винаги да се възползват от изключенията, изброени в приложения IV или V на REACH. Този вид възстановяване обикновено не води до изделие.

Еднаквостта на възстановеното с регистрираното вещество е добре установена за широк кръг разтворители. При тези условия, няма съставни елементи, които не произхождат от самия разтворител поради използваните процеси на възстановяване. Ако има такива съставки, тяхното ниво е далеч под 20 %. Все пак е възможно да се възстановят смесени вещества заедно, когато отделните вещества са добре определени за целите на еднаквостта, и ако случаят е такъв, резултатът се счита за смес.

Идентифицираните употреби за разтворителите обикновено са същите като тези, посочени в оригиналната регистрация на веществото, но може да има ограничения за някои повторни употреби, например във фармацевтичната индустрия.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2: СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА И ОПРЕДЕЛЕНИЯТА

Приложение XIII	Критерии за определяне на PBTs и vPvBs
Приложение XIV	Списък на веществата, подлежащи на разрешаване
Приложение XVII	Ограничения за производството, пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества
Изделие	Предмет, на който по време на производството му е дадена специална форма, повърхност или дизайн, които определят неговите функции в по-голяма степен от неговия химичен състав;
„списък на кандидатите“	Списък на кандидатите с вещества, пораждащи сериозно безпокойство, подлежащи на процедура за разрешаване (SVHCs)
CAS номер:	Регистрационен номер на Службата за химични индекси
CMR	Канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията.
CSA	Оценка на безопасността на химичното вещество
ДБХВ	Доклад за безопасност на химичното вещество
Потребител надолу по веригата	Физическо или юридическо лице, установено в Общността, различно от производителя или вносителя, което употребява вещество, в самостоятелен вид или в препарат при извършването на неговите производствени или професионални дейности. Дистрибуторът или крайният потребител не са потребители надолу по веригата. Лице, осъществяващо повторен внос, попадащо в изключенията съгласно член 2, параграф 7, буква в), се счита за потребител надолу по веригата
ЕС-списък/ЕС-номер	Трите европейски списъка на вещества от предходната регулаторна рамка за химикали на ЕС, EINECS, ELINCS и NLP-списък, в комбинация се наричат ЕС списък. Европейският списък е източникът за ЕС номер като идентификатор на веществата
ЕИП	Европейско икономическо пространство. Дава възможност на страните EFTA от Европейското икономическо пространство (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн) да участват във вътрешния пазар на базата на тяхното прилагане на съответните достижения на правото на вътрешния пазар. Цялото ново съответно законодателство на Общността е динамично включено в споразумението и по този начин се прилага в ЕИП, осигурявайки хомогенност на вътрешния пазар.
EINECS	Европейски списък на съществуващите търговски химични вещества
ELINCS	Европейски списък на нотифицираните химични вещества
Сценарий на експозиция	Наборът от условия, които описват как веществото е произведено или употребявано по време на неговия жизнен цикъл и начинът, по който производителят или вносителят контролира или препоръчва на потребителите надолу по веригата да контролират експозицията на човека или на околната среда. Сценариите на експозиция могат да обхващат един определен процес или няколко процеса или употреби, ако е подходящо.
Вносител	Всяко физическо или юридическо лице, установено в Общността, което е отговорно за вноса;

IUPAC	Международен съюз за чиста и приложна химия
Производител	Всяко физическо или юридическо лице, установено в Общността, което произвежда вещество в рамките на Общността;
Невъведено вещество	Вещество, изискващо регистрация, което не се възползва от преходния режим, предвиден за въведени вещества по REACH.
PBT	Устойчиво, биоакмулиращо и токсично, както е определено в приложение XIII.
Въведено вещество*	Вещество, което отговаря на поне един от следните критерии: а) Включено е в Европейския списък на съществуващите търговски химични вещества (EINECS); б) Произведено е в Общността или в страните, присъединили се към Европейския съюз на 1 май 2004 г., но не е пускано на пазара от производителя или вносителя поне веднъж преди влизането в сила на Регламента REACH; в) Пуснато е на пазара в Общността, или в страните, присъединили се към Европейския съюз на 1 май 2004 г., и между 18 септември 1981 г. и 31 октомври 1993 г., включително то също е пуснато на пазара от производителя или вносителя и е счетено за нотифицирано, в съответствие с първото тире на член 8, параграф 1 от Директива 67/548/ЕИО, изменена с Директива 79/831/ЕИО, но не отговаря на определението за полимер, предвидено в Директива 67 / 548/ЕИО, изменена с Директива 92/32/ЕИО; при условие че има документи, доказващи това.
Препарат	Смес или разтвор, съставен от две или повече вещества;
PCB	полихлорирани бифенили
REACH	Регистрация, оценка, разрешаване и ограничаване на химикали
Ограничаване	Всяко условие или забрана на производство, употреба или пускане на пазара;
Вещество	Химичен елемент и неговите съединения в естествено състояние или получени чрез всеки производствен процес, включително всяка добавка, необходима за запазване на неговата стабилност, и всеки примес, извлечен от използвания процес, с изключение на всеки разтворител, който може да бъде отделен, без да се засяга стабилността на веществото или да се променя неговият състав;
SVHC	Вещество, пораждащо много сериозно безпокойство, отговарящо на критериите на чл. 57
vPvB	Много устойчиво и много биоакмулиращо, както е определено в приложение XIII.

European Chemicals Agency
P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki
<http://echa.europa.eu>